

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2022/2523 A CONSILIULUI

din 14 decembrie 2022

privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În ultimii ani, Uniunea a adoptat măsuri de referință pentru a consolida lupta împotriva planificării fiscale agresive în cadrul pieței interne. Directivele împotriva evitării obligațiilor fiscale au stabilit prevederi împotriva erodării bazelor impozabile de pe piața internă și a transferului profiturilor în afara pieței interne. Respectivele reglementări au implementat în dreptul Uniunii recomandările formulate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în contextul inițiativei împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS) pentru a se asigura că profiturile întreprinderilor multinaționale sunt impozitate acolo unde se desfășoară activități economice generatoare de profit și unde se creează valoare.
- (2) Într-un efort continuu de a pune capăt practicilor fiscale ale întreprinderilor multinaționale care le permit să transfere profiturile către jurisdicții în care acestea sunt supuse unei impozitări zero sau foarte scăzute, OCDE a dezvoltat în continuare un set de reguli fiscale internaționale pentru a se asigura că întreprinderile multinaționale plătesc un impozit echitabil indiferent de locul în care își desfășoară activitatea. Această reformă importantă urmărește să stabilească o limită privind concurența în ceea ce privește cotele impozitului pe profit prin stabilirea unui nivel minim global de impozitare. Prin eliminarea unei părți substanțiale a avantajelor transferului profiturilor către jurisdicții cu impozitare zero sau foarte scăzută, reforma privind impozitul minim global va crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile din întreaga lume și va permite jurisdicțiilor să își protejeze mai bine bazele de impozitare.

⁽¹⁾ JO C 290, 29.7.2022, p. 52.⁽²⁾ Avizul din 19 mai 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- (3) Obiectivul politic menționat a fost transpus în Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei – Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi) (denumite în continuare „regulile-model ale OCDE”) aprobate la 14 decembrie 2021 de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS și asumate de statele membre. În raportul său către Consiliul European cu privire la chestiuni fiscale, aprobat de Consiliu la 7 decembrie 2021, Consiliul și-a reiterat sprijinul ferm pentru reforma privind impozitul minim global și s-a angajat să pună în aplicare rapid respectiva reformă prin intermediul dreptului Uniunii. În acest context, este esențial ca statele membre să își pună efectiv în aplicare angajamentul de a atinge un nivel minim global de impozitare.
- (4) Într-o Uniune de economii strâns integrate, este esențial ca reforma privind impozitul minim global să fie pusă în aplicare într-un mod suficient de coerent și de coordonat. Având în vedere amploarea, detaliile și aspectele tehnice ale acestor noi reguli fiscale internaționale, numai un cadru comun al Uniunii ar preveni fragmentarea pieței interne în ceea ce privește punerea lor în aplicare. În plus, un cadru comun al Uniunii, conceput pentru a fi compatibil cu libertățile fundamentale garantate de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ar oferi contribuabililor securitate juridică atunci când sunt puse în aplicare astfel de reguli.
- (5) Este necesar să se stabilească reguli pentru a stabili un cadru eficient și coerent pentru nivelul minim global de impozitare la nivelul Uniunii. Cadrul respectiv creează un sistem bazat pe două reguli interconectate, denumite împreună și „regulile GloBE”, prin care ar trebui colectată o sumă suplimentară aferentă impozitului, denumită „impozit suplimentar”, de fiecare dată când cota efectivă de impozitare a unei întreprinderi multinaționale într-o jurisdicție dată este mai mică de 15 %. În astfel de cazuri, ar trebui să se considere că în jurisdicția respectivă se practică impozitarea la un nivel redus. Aceste două reguli interconectate sunt denumite „regula de includere a veniturilor” (Income Inclusion Rule – IIR) și „regula profiturilor subimpozitate” (Undertaxed Profit Rule – UTPR). În cadrul respectivului sistem, societății-mamă a unei întreprinderi multinaționale situată într-un stat membru ar trebui să îi revină obligația de a aplica IIR la partea sa din impozitul suplimentar care vizează orice entitate din grup care este supusă unei impozitări la un nivel redus, indiferent dacă respectiva entitate se află în interiorul sau în afara Uniunii. UTPR ar trebui să acționeze ca un mecanism de sprijin pentru IIR prin realocarea oricărei valori reziduale a impozitului suplimentar în cazurile în care întreaga sumă a impozitului suplimentar care vizează entitățile impozitate la un nivel redus nu a putut fi colectată de societățile-mamă prin aplicarea IIR.
- (6) Este necesar să se pună în aplicare regulile-model OCDE convenite de statele membre într-un mod care să rămână cât mai aproape posibil de acordul global, pentru a se asigura că regulile puse în aplicare de statele membre în temeiul prezentei directive sunt constituie reglementări în înțelesul regulilor-model OCDE. Prezenta directivă urmărește îndeaproape conținutul și structura regulilor-model OCDE. Pentru a asigura compatibilitatea cu dreptul primar al Uniunii și, în special, cu principiul libertății de stabilire, prevederile prezentei directive ar trebui să se aplice entităților rezidente într-un stat membru, precum și entităților nerezidente ale unei societăți-mamă situate în statul membru respectiv. Prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, grupurilor exclusiv naționale de dimensiuni mari. În acest mod, cadrul juridic ar fi conceput astfel încât să se evite orice risc de discriminare între situațiile transfrontaliere și cele naționale. Toate entitățile situate într-un stat membru cu un nivel redus de impozitare, inclusiv societatea-mamă care aplică IIR, ar trebui să fie supuse impozitului suplimentar. De asemenea, entitățile constitutive ale aceleiași societăți-mamă care sunt situate în alt stat membru care practică o impozitare la nivel redus ar trebui să fie supuse impozitului suplimentar.
- (7) Deși este necesar să se asigure descurajarea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale, ar trebui evitate efectele negative asupra întreprinderilor multinaționale mai mici de pe piața internă. În acest scop, prezenta directivă ar trebui să se aplice numai entităților situate în Uniune care sunt membre ale unor grupuri de întreprinderi multinaționale sau ale unor grupuri exclusiv naționale de mari dimensiuni care ating pragul anual al veniturilor consolidate de cel puțin 750 000 000 EUR. Respectivul prag ar fi în concordanță cu pragul prevăzut în regulile fiscale internaționale existente, cum ar fi regulile privind raportarea pentru fiecare țară în parte prevăzute în Directiva 2011/16/UE a Consiliului ⁽³⁾, introduse prin Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului ⁽⁴⁾. Entitățile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive sunt denumite „entități constitutive”. Anumite entități ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive pe baza scopului și a statutului lor specific. Entitățile excluse ar trebui să fie cele care, în general, nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri și desfășoară activități de interes general, cum ar fi oferirea de asistență medicală și educație publică sau construcția infrastructurii publice, și care, din aceste motive, ar putea să nu fie supuse impozitării în statul membru în care sunt situate. Prin urmare, este necesar să se excludă din domeniul de aplicare prezentei directive entitățile guvernamentale, organizațiile internaționale, fondurile de pensii și organizațiile nonprofit, inclusiv organizațiile cu scopuri precum sănătatea publică. Ar trebui să fie posibil ca organizațiile nonprofit să poată include, de asemenea, societăți de asigurări de sănătate care nu urmăresc sau nu realizează alte profituri decât în beneficiul asistenței medicale publice. Fondurile de investiții și vehiculele de investiții imobiliare ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive atunci când se află la cel mai înalt nivel al lanțului proprietății, deoarece profiturile obținute de respectivele entități sunt impozitate la nivelul proprietarilor lor.

⁽³⁾ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

- (8) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni, atunci când respectiva societate-mamă finală deține, direct sau indirect, o participație de control în toate celelalte entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni, se află în centrul sistemului. Întrucât societatea-mamă finală este, în mod normal, obligată să consolideze situațiile financiare ale tuturor entităților grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni sau, dacă situația diferă, societatea-mamă finală ar avea această obligație în temeiul unui standard de contabilitate financiară acceptat, aceasta deține informații critice și ar fi cea mai în măsură să asigure că nivelul de impozitare pe jurisdicție pentru grup respectă cota minimă de impozitare convenită. Atunci când societatea-mamă finală are sediul în Uniune, aceasta ar trebui, prin urmare, să aibă obligația principală, în temeiul prezentei directive, de a aplica IIR părții sale alocabile din impozitul suplimentar care vizează toate entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale grupului de întreprinderi multinaționale, indiferent dacă aceste entități sunt situate în interiorul sau în afara Uniunii. Societatea-mamă a unui grup național de mari dimensiuni ar trebui să aplice IIR întregii valori a impozitului suplimentar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus.
- (9) În anumite circumstanțe, obligația de a aplica IIR ar trebui să revină altor entități constitutive, de nivel inferior, ale grupului de întreprinderi multinaționale, situate în Uniune. În primul rând, atunci când societatea-mamă finală este o entitate exceptată sau are sediul într-o jurisdicție a unei țări terțe care nu a pus în aplicare regulile-model OCDE sau reguli echivalente și, prin urmare, nu are o IIR calificată, societăților-mamă intermediare care se găsesc sub societatea-mamă finală în lanțul proprietății și au sediul în Uniune ar trebui să le revină obligația, în temeiul prezentei directive, de a aplica IIR la partea lor alocabilă din impozitul suplimentar. Cu toate acestea, atunci când o societate-mamă intermediară care trebuie să aplice IIR deține o participație de control într-o altă societate-mamă intermediară, IIR ar trebui să fie aplicată de către prima societate-mamă intermediară menționată.
- (10) În al doilea rând, indiferent dacă societatea-mamă finală are sediul într-o jurisdicție care are o IIR calificată, societăților-mamă deținute parțial care au sediul în Uniune și sunt deținute în proporție de peste 20 % de deținători de participații din afara grupului ar trebui să le revină obligația, în temeiul prezentei directive, de a aplica IIR până la partea lor alocabilă din impozitul suplimentar. Cu toate acestea, astfel de societăți-mamă deținute parțial nu ar trebui să aplice IIR atunci când sunt deținute integral de o altă societate-mamă deținută parțial care trebuie să aplice IIR. În al treilea rând, în cazul în care societatea-mamă finală este o entitate exceptată sau are sediul într-o jurisdicție în care nu există o IIR calificată, entitățile constitutive ale grupului ar trebui să aplice UTPR pentru orice valoare reziduală a impozitului suplimentar care nu a făcut obiectul IIR proporțional cu o formulă de alocare bazată pe numărul lor de angajați și imobilizările corporale. În al patrulea rând, în cazul în care societatea-mamă finală are sediul într-o jurisdicție a unei țări terțe care dispune de o IIR calificată, entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale ar trebui să aplice UTPR entităților constitutive situate în jurisdicția țării terțe respective, în cazurile în care jurisdicția țării terțe respective este impozitată la un nivel redus pe baza cotei efective de impozitare a tuturor entităților constitutive din jurisdicția respectivă, inclusiv a societății-mamă finală.
- (11) În conformitate cu obiectivele de politică ale reformei privind impozitul minim global în ceea ce privește concurența fiscală loială între jurisdicții, calculul cotei efective de impozitare ar trebui să fie efectuat la nivel jurisdicțional. În scopul calculării cotei efective de impozitare, prezenta directivă ar trebui să prevadă un set comun de reguli specifice pentru calculul bazei de impozitare, denumit „profit sau pierdere calificată”, și pentru impozitele plătite, denumite „impozite acoperite”. Punctul de plecare ar trebui să îl reprezinte situațiile financiare utilizate în scopuri de consolidare, care ulterior ar trebui să facă obiectul unei serii de ajustări, incluzând luarea în considerare a diferențelor temporale, pentru a se evita orice denaturare între jurisdicții. În plus, profitul sau pierderea calificată și impozitele acoperite ale anumitor entități ar trebui să fie alocate altor entități relevante din cadrul grupului de întreprinderi multinaționale pentru a asigura neutralitatea în ceea ce privește tratamentul fiscal al profitului sau pierderii calificate care ar putea face obiectul impozitelor acoperite în mai multe jurisdicții din cauza naturii entităților (de exemplu, entități transparente, entități hibride sau sedii permanente) sau din cauza tratamentului fiscal specific aplicat profitului (de exemplu, plata dividendelor sau regimul fiscal al societăților străine controlate). În ceea ce privește impozitele acoperite, prezenta directivă ar trebui să fie interpretată în lumina oricăror orientări suplimentare furnizate de OCDE, pe care statele membre ar trebui să le ia în considerare pentru a asigura o identificare uniformă a impozitelor acoperite din toate statele membre și jurisdicțiile țărilor terțe.
- (12) Cota efectivă de impozitare a unui grup de întreprinderi multinaționale din fiecare jurisdicție în care acesta desfășoară activități sau a unui grup național de mari dimensiuni ar trebui comparată cu cota minimă de impozitare convenită de 15 % pentru a stabili dacă grupului de întreprinderi multinaționale sau grupului național de mari dimensiuni ar trebui să îi revină obligația să plătească un impozit suplimentar și dacă, prin urmare, ar trebui să aplice IIR sau UTPR. Cota minimă de impozitare de 15 % convenită de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS reflectă un echilibru între cotele impozitului pe profit la nivel mondial. În cazurile în care cota efectivă de impozitarea unui grup de întreprinderi multinaționale este mai mică decât cota minimă de impozitare într-o anumită jurisdicție, impozitul suplimentar ar trebui să fie alocat entităților din grupul de întreprinderi multinaționale care sunt obligate să plătească impozitul respectiv în conformitate cu aplicarea IIR și UTPR, pentru a respecta cota efectivă minimă convenită la nivel mondial de 15 %. În cazurile în care cota efectivă de impozitare a unui grup național de mari dimensiuni este mai mică decât cota minimă de impozitare, societatea-mamă finală a grupului național de mari dimensiuni ar trebui să aplice IIR în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, pentru a se asigura că un astfel de grup este obligat să plătească impozit la o cotă efectivă minimă de impozitare de 15 %.

- (13) Pentru a permite statelor membre să beneficieze de veniturile din impozitul suplimentar colectat de la entitățile constitutive impozitate la un nivel redus situate pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a opta să aplice un sistem național de impozitare suplimentară calificat. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei atunci când optează să aplice un impozit suplimentar național calificat, cu scopul de a oferi autorităților fiscale din alte state membre și din jurisdicții ale țărilor terțe, precum și grupurilor de întreprinderi multinaționale suficientă certitudine în ceea ce privește aplicabilitatea impozitului suplimentar național calificat în cazul entităților constitutive impozitate la un nivel redus în statul membru respectiv. Entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale care sunt situate într-un stat membru care a ales să pună în aplicare un astfel de sistem în cadrul propriului sistem fiscal național ar trebui să plătească statului membru respectiv impozitul suplimentar. Un astfel de sistem ar trebui să asigure faptul că impozitarea efectivă minimă a profitului sau a pierderii calificate a entităților constitutive este calculată în același mod ca și calculul impozitului suplimentar în conformitate cu prezenta directivă.
- (14) Pentru a asigura o abordare proporțională, prezenta directivă ar trebui să ia în considerare anumite situații specifice în care riscurile BEPS sunt reduse. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să includă o excepție a profitului pentru activitățile cu substanță economică bazată pe costurile asociate cu angajații și pe valoarea imobilizărilor corporale dintr-o anumită jurisdicție. Respectiva excepție ar permite soluționarea, într-o anumită măsură, a situațiilor în care un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni desfășoară activități economice care necesită prezența fizică într-o jurisdicție impozitată la un nivel redus, deoarece, în acest caz, este puțin probabil ca practicile BEPS să ia amploare. De asemenea, ar trebui luat în considerare cazul specific al grupurilor de întreprinderi multinaționale care se află în faza inițială a activității lor internaționale, pentru a nu descuraja dezvoltarea activităților transfrontaliere de către grupurile de întreprinderi multinaționale care beneficiază de un nivel redus de impozitare în jurisdicția lor națională în care își desfășoară activitatea în mod predominant. Prin urmare, activitățile naționale impozitate la un nivel redus ale unor astfel de grupuri de întreprinderi multinaționale ar trebui să fie excluse de la aplicarea regulilor pentru o perioadă de tranziție de cinci ani, cu condiția ca grupul de întreprinderi multinaționale să nu aibă entități constitutive în mai mult de șase jurisdicții. Pentru a asigura un tratament egal pentru grupurile naționale de mari dimensiuni, profiturile obținute din activitățile unor astfel de grupuri ar trebui, de asemenea, să fie exceptate pentru o perioadă de tranziție de cinci ani.
- (15) În plus, pentru a aborda situația specială a statelor membre în care își au sediul foarte puține grupuri și care găzduiesc un număr atât de mic de entități constitutive, încât ar fi disproporționat să se solicite imediat aplicarea IIR și a UTPR de către administrațiile fiscale ale statelor membre respective și având în vedere statutul abordării comune a regulilor GloBE, ar fi adecvat să li se permită respectivelor state membre să opteze să nu aplice IIR și UTPR pentru o perioadă limitată de timp. Statele membre care aleg o astfel de opțiune ar trebui să notifice Comisia până la termenul de transpunere a prezentei directive.
- (16) Statele membre care optează ca, temporar, să nu aplice IIR și UTPR ar trebui să transpună prezenta directivă în așa fel încât să asigure buna funcționare a sistemului nivelului minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune. Acest lucru se referă, în special, la obligația entităților constitutive naționale din statele membre respective de a informa entitățile constitutive din celelalte state membre și din țările terțe, astfel încât celelalte state membre și țările terțe să poată aplica UTPR. Sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale ale statelor membre care au ales respectiva opțiune ar trebui să fie pe cât posibil limitată, menținându-se în același timp aplicarea efectivă a prezentei directive în întreaga Uniune. Prin urmare, respectivele state membre ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a se angaja într-o discuție cu Comisia, solicitându-i acesteia consiliere și asistență în vederea ajungerii la o înțelegere comună a modalităților practice de transpunere a prezentei directive în dreptul intern.
- (17) Ca urmare a caracterului său extrem de volatil și a ciclului economic îndelungat al sectorului transportului maritim, acesta face în mod tradițional obiectul unor regimuri de impozitare alternative sau suplimentare în statele membre. Pentru a evita subminarea acestui principiu de politică și pentru a permite statelor membre să aplice în continuare un tratament fiscal specific sectorului transportului maritim, în conformitate cu practicile internaționale și cu regulile privind ajutoarele de stat, profiturile obținute din transportul maritim ar trebui să fie exceptate de la acest sistem fiscal.
- (18) Pentru a ajunge la un echilibru între obiectivele reformei privind impozitul minim global și sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale și contribuabili, prezenta directivă ar trebui să prevadă o excludere *de minimis* pentru grupurile de întreprinderi multinaționale sau grupurile naționale de mari dimensiuni care au un venit mediu mai mic de 10 000 000 EUR și un profit mediu calificate sau o pierdere medie calificată sub 1 000 000 EUR într-o jurisdicție. Astfel de grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni nu ar trebui să plătească un impozit suplimentar, chiar dacă cota efectivă de impozitare este sub cota minimă de impozitare în jurisdicția respectivă.

- (19) Aplicarea prevederilor prezentei directive în cazul grupurilor de întreprinderi multinaționale și al grupurilor naționale de mari dimensiuni care intră pentru prima dată în domeniul său de aplicare ar putea genera denaturări care rezultă din existența unor atribute fiscale, inclusiv pierderi din exercițiile financiare precedente, sau din diferențele temporale, și ar putea necesita dispoziții tranzitorii pentru a elimina astfel de denaturări. Pentru a permite o tranziție fără sincope către noul sistem fiscal, ar trebui să se aplice, de asemenea, o reducere treptată a cotelor pentru excluderile pe baza costurilor cu salariile și a imobilizărilor corporale pe o perioadă de zece ani.
- (20) Având în vedere că grupurile de întreprinderi multinaționale și grupurile naționale de mari dimensiuni ar trebui să plătească impozite la un nivel minim într-o anumită jurisdicție și pentru un anumit exercițiu financiar, un impozit suplimentar ar trebui să vizeze exclusiv asigurarea faptului că profiturile unor astfel de grupuri sunt impozitate cu o cotă efectivă minimă de impozitare într-un anumit exercițiu financiar. Din acest motiv, regulile privind un impozit suplimentar nu ar trebui să funcționeze ca un impozit perceput direct pe venitul unei entități, ci ar trebui să se aplice profitului excedentar în conformitate cu o bază standardizată și cu mecanisme specifice de calcul al impozitelor pentru a identifica profiturile impozitate la un nivel redus în cadrul grupurilor în cauză și pentru a impune un impozit suplimentar care ar aduce cota efectivă de impozitare a profitului unui grup la nivelul minim convenit al impozitului. Cu toate acestea, modul în care sunt concepute IIR și UTPR ca impozite suplimentare nu împiedică o jurisdicție să aplice aceste reguli în temeiul unui sistem de impozitare a profitului din dreptul său intern.
- (21) Ca urmare a acordului politic la care s-a ajuns la nivel internațional, sistemele de impozitare la distribuirea profiturilor luate în considerare de regulile GloBE ar trebui să fie cele în vigoare la 1 iulie 2021 sau înaintea datei respective, reprezentând data primei declarații a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS intitulată „Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei”, care a convenit asupra tratamentului special al sistemelor eligibile de impozitare la distribuirea profiturilor. Acest lucru nu ar trebui să împiedice modificări ale sistemului de impozitare la distribuirea profiturilor al unei jurisdicții care să fie în conformitate cu structura sa existentă.
- (22) Pentru o aplicare eficientă a sistemului de impozitare, este esențial ca procedurile să fie coordonate la nivel de grup. Va fi necesar să se opereze un sistem care să asigure fluxul liber de informații în cadrul grupului de întreprinderi multinaționale și către administrațiile fiscale în care sunt situate entitățile constitutive. Responsabilitatea principală pentru depunerea declarației privind impozitul suplimentar ar trebui să revină entității constitutive. Cu toate acestea, o derogare de la această responsabilitate ar trebui să se aplice în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale a desemnat o altă entitate care să depună declarația privind impozitul suplimentar. Entitatea în cauză ar putea fi o entitate locală sau o entitate dintr-o altă jurisdicție care are un acord încheiat între autoritățile competente cu statul membru al entității constitutive. Informațiile prezentate în cadrul declarației privind impozitul suplimentar ar trebui să le permită administrațiilor fiscale în care sunt situate entitățile constitutive să evalueze corectitudinea obligației entității constitutive de a plăti impozitul suplimentar sau impozitul suplimentar național calificat, după caz, prin aplicarea procedurilor naționale, inclusiv pentru depunerea declarațiilor fiscale naționale. Orientările suplimentare care urmează să fie elaborate în Cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE al OCDE vor fi o sursă utilă de ilustrare și interpretare în acest sens, iar statele membre ar putea alege să încorporeze astfel de orientări în dreptul lor intern. Având în vedere ajustările de conformitate necesare datorită punerii în aplicare a prezentei directive, grupurilor care intră pentru prima dată sub incidența prezentei directive ar trebui să li se acorde o perioadă de 18 luni pentru a se conforma obligațiilor de informare.
- (23) Având în vedere beneficiile transparenței în domeniul fiscal, este încurajator faptul că un volum semnificativ de informații va fi depus la autoritățile fiscale din toate jurisdicțiile participante. Grupurilor de întreprinderi multinaționale care intră sub incidența prezentei directive ar trebui să le revină obligația să furnizeze informații cuprinzătoare și detaliate cu privire la profiturile lor și la cota de impozitare efectivă în fiecare jurisdicție în care au entități constitutive. Se preconizează că o astfel de raportare extinsă ar putea spori transparența.
- (24) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să utilizeze regulile-model ale OCDE și explicațiile și exemplele din documentul intitulat „Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei – comentariu la «Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi)»” publicat de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS, precum și cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE, inclusiv regulile sale privind regimurile de protecție, ca sursă de ilustrare sau de interpretare pentru a asigura aplicarea coerentă în toate statele membre, în măsura în care respectivele surse sunt în concordanță cu prezenta directivă și cu dreptul Uniunii. Astfel de reguli privind regimurile de protecție ar trebui să fie relevante în ceea ce privește grupurile de întreprinderi multinaționale, precum și grupurile naționale de mari dimensiuni.

- (25) Eficacitatea și echitatea reformei privind impozitul minim global se bazează în mare măsură pe punerea sa în aplicare la nivel mondial. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a normelor prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni adecvate, în special entităților care nu își respectă obligațiile de a depune o declarație privind impozitul suplimentar și de a-și plăti partea din impozitul suplimentar. Atunci când stabilesc respectivele sancțiuni, statele membre ar trebui să țină seama în special de necesitatea de a preveni riscul ca un grup de întreprinderi multinaționale să nu declare informațiile necesare pentru aplicarea UTPR. Pentru a preveni acest risc, statele membre ar trebui să stabilească sancțiuni disuasive.
- (26) De asemenea, va fi esențial ca toți partenerii comerciali importanți ai Uniunii să aplice fie o IIR calificată, fie un set echivalent de norme privind impozitarea minimă. În ceea ce privește întrebarea dacă o IIR pusă în aplicare de o jurisdicție a unei țări terțe care aderă la acordul global este o IIR calificată în înțelesul acordului global, este oportun să se facă trimitere la evaluarea care urmează să fie efectuată la nivelul OCDE. Mai mult și în sprijinul securității juridice și al eficienței normelor privind impozitul minim global, este important să se definească în continuare condițiile în care normele puse în aplicare într-o jurisdicție a unei țări terțe care nu va transpune normele acordului global pot fi recunoscute ca echivalente unei IIR calificate. Obiectivul evaluării echivalenței este, în principal, de a clarifica și a delimita aplicarea prezentei directive de către statele membre, în special în ceea ce privește UTPR. În acest scop, prezenta directivă ar trebui să prevadă efectuarea de Comisie, în urma evaluării OCDE, a unei evaluări a criteriilor de echivalență pe baza anumitor parametri specifici. Determinarea jurisdicțiilor țărilor terțe care aplică cadre juridice considerate ca fiind echivalente unei IIR calificate ar trebui să rezulte în mod direct din criteriile obiective prevăzute în prezenta directivă și ar trebui să urmeze cu strictețe evaluarea OCDE. Prin urmare, în acest context specific este oportun să se prevadă un act delegat. În special, recurgerea la un act delegat în acest context specific nu ar trebui considerată drept un precedent pentru alte instrumente legislative adoptate în cadrul procedurii legislative speciale, având în vedere procesul decizional specific în materie fiscală.
- (27) Este esențial să se asigure o aplicare consecventă a prevederilor prezentei directive în ceea ce privește orice jurisdicție a unei țări terțe care nu transpune regulile acordului global și nu beneficiază de echivalența regulilor sale interne cu o IIR calificată. În acest context, este necesar să se elaboreze o metodologie comună de alocare a sumelor, care ar fi tratate ca impozite acoperite în temeiul regulilor acordului global, către entități din cadrul unui grup de întreprinderi multinaționale care ar face obiectul impozitului suplimentar în conformitate cu prevederile prezentei directive. În acest scop, statele membre ar trebui să utilizeze orientările din cadrul de punere în aplicare a regulilor GloBE al OCDE ca referință pentru alocarea unor astfel de impozite acoperite.
- (28) Pentru completarea anumitor elemente neesențiale din prezenta directivă, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește determinarea, în urma unei evaluări efectuate de Comisie, a jurisdicțiilor cu un cadru juridic intern care poate fi considerat echivalent unei IIR calificate. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁹⁾.
- (29) Prin intrarea în vigoare a prezentei directive în 2022 și prin stabilirea termenului de transpunere de către statele membre cel târziu până la 31 decembrie 2023, Uniunea va acționa în conformitate cu calendarul stabilit în Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei convenită de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS la 8 octombrie 2021 (denumită în continuare „Declarația din octombrie 2021 a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS”), conform căruia pilonul doi urmează să fie transpus în legislație în 2022, pentru a intra în vigoare în 2023, UTPR urmând să intre în vigoare în 2024.
- (30) Prevederile prezentei directive pentru aplicarea UTPR ar trebui să se aplice cu începere din 2024 pentru a permite jurisdicțiilor țărilor terțe să aplice IIR în prima etapă a punerii în aplicare a regulilor-model ale OCDE.

⁽⁹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (31) Declarația din octombrie 2021 a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS oferă o soluție bazată pe doi piloni. Planul detaliat de punere în aplicare prevăzut în anexa la respectiva declarație stabilește termenele pentru punerea în aplicare a fiecărui pilon. Întrucât prezenta directivă are ca obiectiv punerea în aplicare a pilonului 2, în timp ce lucrările privind pilonul 1 sunt încă în curs, este necesar să se asigure și punerea în aplicare a pilonului 1. În acest scop, prezenta directivă include o prevedere prin care Comisiei îi revine obligația să pregătească un raport de evaluare a progreselor înregistrate în Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS. Se recunoaște faptul că, în cazul în care consideră oportun, Comisia poate prezenta o propunere legislativă pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei, care să fie examinată de către statele membre.
- (32) Înainte de sfârșitul fiecărui semestru începând cu 1 iulie 2022, Consiliul ar trebui să evalueze situația în ceea ce privește punerea în aplicare a pilonului 1 al Declarației din octombrie 2021 a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind BEPS.
- (33) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume de a crea un cadru comun pentru un nivel minim global de impozitare în cadrul Uniunii pe baza abordării comune cuprinse în regulile-model OCDE, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către fiecare stat membru care acționează individual, deoarece acțiunea independentă a statelor membre ar risca și mai mult să creeze o fragmentare a pieței interne și deoarece este esențial să se adopte soluții care să funcționeze pentru piața internă în ansamblu, dar, având în vedere amploarea reformei privind impozitul minim global, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (34) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ și a emis observații formale la 10 februarie 2022. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal în temeiul articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale a UE, precum și al Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezenta directivă stabilește măsuri comune pentru impozitarea efectivă minimă a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni sub forma:
- (a) unei reguli de includere a veniturilor (IIR) conform căreia o societate-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni calculează și plătește partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului care sunt impozitate la un nivel redus; și
- (b) unei reguli a profiturilor subimpozitate (UTPR), conform căreia o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale are o cheltuială suplimentară cu impozitul datorat egală cu partea sa din impozitul suplimentar care nu a fost percepută în temeiul IIR în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului care sunt impozitate la un nivel redus.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(2) Statele membre pot opta să aplice un impozit suplimentar național calificat, în conformitate cu care se calculează și se plătește impozitul suplimentar pentru profitul excedentar al tuturor entităților constitutive care sunt impozitate la un nivel redus situate în jurisdicția lor în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică entităților constitutive situate într-un stat membru care sunt membre ale unui grup de întreprinderi multinaționale sau ale unui grup național de mari dimensiuni care are un venit anual de cel puțin 750 000 000 EUR, inclusiv veniturile entităților exceptate menționate la alineatul (3), în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale din cel puțin două dintre cele patru exerciții financiare imediat precedente exercițiului financiar de referință.

(2) În cazul în care unul sau mai multe dintre cele patru exerciții financiare menționate la alineatul (1) sunt mai lungi sau mai scurte de 12 luni, pragul privind veniturile menționat la alineatul respectiv se ajustează proporțional pentru fiecare dintre exercițiile financiare respective.

(3) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor entități („entități exceptate”):

- (a) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație nonprofit, un fond de pensii, un fond de investiții care este o societate-mamă finală sau un vehicul de investiții imobiliare care este o societate-mamă finală;
- (b) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 95 % de una sau mai multe dintre entitățile menționate la litera (a), direct sau prin intermediul uneia sau mai multor entități exceptate, cu excepția entităților de servicii de pensii, și care:
 - (i) operează exclusiv sau aproape exclusiv în scopul de a deține active sau de a investi fonduri în beneficiul entității sau al entităților menționate la litera (a); sau
 - (ii) desfășoară exclusiv activități auxiliare celor desfășurate de entitatea sau de entitățile menționate la litera (a);
- (c) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 85 %, direct sau prin intermediul uneia sau mai multor entități exceptate, de una sau mai multe dintre entitățile menționate la litera (a), cu excepția entităților de servicii de pensii, cu condiția ca majoritatea profiturilor sale să fie obținute din dividende sau câștiguri ori pierderi de capital care sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) literele (b) și (c).

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, entitatea constitutivă care depune declarația poate opta, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1), să nu considere o entitate menționată la literele (b) și (c) de la paragraful respectiv drept entitate exceptată.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „entitate” înseamnă orice persoană juridică care întocmește situații financiare individuale sau orice persoană juridică;
2. „entitate constitutivă” înseamnă:
 - (a) orice entitate care face parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale sau dintr-un grup național de mari dimensiuni; și
 - (b) orice sediu permanent al unei entități principale care face parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale menționat la litera (a);
3. „grup” înseamnă:
 - (a) un ansamblu de entități care sunt legate între ele prin dreptul de proprietate sau control, astfel cum este definit de standardul contabil financiar acceptat pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate de către societatea-mamă finală, inclusiv orice entitate care ar fi putut fi exclusă din situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale exclusiv pe baza dimensiunii sale reduse, din motive de semnificație sau pe motiv că este destinată vânzării; sau

- (b) o entitate care are unul sau mai multe sedii permanente, cu condiția să nu facă parte dintr-un alt grup, astfel cum este definit la litera (a);
4. „grup de întreprinderi multinaționale” înseamnă orice grup care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent care nu se află în jurisdicția societății-mamă finale;
5. „grup național de mari dimensiuni” înseamnă orice grup în care toate entitățile constitutive sunt situate în același stat membru;
6. „situații financiare consolidate” înseamnă:
- (a) situațiile financiare întocmite de o entitate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat, în care activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității respective și ale oricăror entități în care aceasta deține o participație de control sunt prezentate ca fiind cele ale unei entități economice unice;
 - (b) pentru grupurile definite la punctul 3 litera (b), situațiile financiare întocmite de o entitate în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat;
 - (c) situațiile financiare ale societății-mamă finale care nu sunt întocmite în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat și care au fost ulterior ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă; și
 - (d) în cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situațiile financiare descrise la litera (a), (b) sau (c), situațiile financiare care ar fi fost întocmite dacă societatea-mamă finală trebuie să întocmească astfel de situații financiare în conformitate cu:
 - (i) un standard de contabilitate financiară acceptabil; sau
 - (ii) un alt standard de contabilitate financiară și cu condiția ca astfel de situații financiare să fi fost ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă;
7. „exercițiu financiar” înseamnă perioada contabilă pentru care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni întocmește situații financiare consolidate sau, în cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situații financiare consolidate, anul calendaristic;
8. „entitate constitutivă care depune declarația” înseamnă o entitate care depune o declarație privind impozitul suplimentar în conformitate cu articolul 44;
9. „entitate guvernamentală” înseamnă o entitate care îndeplinește cumulativ criteriile următoare:
- (a) face parte din sau este deținută integral de un guvern, inclusiv de orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia;
 - (b) nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri și are ca scop principal:
 - (i) îndeplinirea unei funcții guvernamentale; sau
 - (ii) gestionarea sau investirea activelor guvernului sau jurisdicției respective prin realizarea și deținerea de investiții, gestionarea activelor și activități de investiții conexe pentru activele guvernului respectiv sau ale jurisdicției respective;
 - (c) răspunde în fața unui guvern cu privire la performanța sa generală și prezintă guvernului respectiv rapoarte de informare anuale; și
 - (d) activele sale sunt deținute de un guvern în momentul dizolvării și, în măsura în care distribuie profituri nete, aceste profituri nete sunt distribuite exclusiv guvernului respectiv și nicio parte din profiturile sale nete nu revine în beneficiul vreunei persoane private;
10. „organizație internațională” înseamnă orice organizație interguvernamentală, inclusiv o organizație supranațională, sau agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta, care îndeplinește toate criteriile următoare:
- (a) este formată în principal din guverne;
 - (b) are în vigoare un acord privind sediul sau un acord în esență similar în jurisdicția în care este stabilită, de exemplu, dispoziții care conferă birourilor sau unităților organizației din jurisdicția respectivă dreptul la privilegii și imunități; și
 - (c) legea sau documentele ei statutare împiedică veniturile acesteia să ajungă în beneficiul unor persoane private;

11. „organizație nonprofit” înseamnă o entitate care îndeplinește toate criteriile următoare:

- (a) este înființată și își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de rezidență:
 - (i) exclusiv în scopuri religioase, caritabile, științifice, artistice, culturale, sportive, educaționale sau în alte scopuri similare; sau
 - (ii) ca o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;
- (b) majoritatea veniturilor din activitățile menționate la litera (a) sunt scutite de impozitul pe profit în jurisdicția sa de rezidență;
- (c) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;
- (d) veniturile sau activele entității nu pot fi distribuite sau utilizate în beneficiul unei persoane private sau al unei entități non-caritabile decât:
 - (i) ca urmare a desfășurării activităților caritabile ale entității;
 - (ii) ca plată a unei compensații rezonabile pentru serviciile prestate sau pentru utilizarea bunurilor sau a capitalului; sau
 - (iii) ca plată reprezentând valoarea justă de piață a bunurilor achiziționate de entitate; și
- (e) la încetarea, lichidarea sau dizolvarea entității, toate activele acesteia urmează să fie distribuite sau restituite unei organizații nonprofit sau guvernului, inclusiv oricărei entități guvernamentale, din jurisdicția de rezidență a entității sau oricărei subdiviziuni politice a acesteia;
- (f) nu desfășoară o activitate comercială sau de afaceri care nu este direct legată de scopurile pentru care a fost înființată;

12. „entitate de transparentă” înseamnă o entitate în măsura în care este transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale în jurisdicția în care a fost creată, cu excepția cazului în care este rezidentă fiscal și face obiectul unui impozit acoperit pe venitul sau profitul său într-o altă jurisdicție;

o entitate transparentă este considerată a fi:

- (a) o entitate transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care este transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care este situat proprietarul său;
- (b) o entitate hibridă inversată în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care nu este transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care este situat proprietarul său;

în sensul prezentei definiții, o „entitate transparentă din punct de vedere fiscal” înseamnă o entitate ale cărei venituri, cheltuieli, profituri sau pierderi sunt tratate de legislația unei jurisdicții ca și cum ar fi fost obținute sau suportate de proprietarul sau direct al entității respective proporțional cu participația lui în entitatea respectivă;

o participație în capitalurile proprii ale unei entități sau ale unui sediu permanent care este o entitate constitutivă este tratată ca fiind deținută printr-o structură transparentă din punct de vedere fiscal în cazul în care participația în capitalurile proprii respectivă este deținută indirect printr-un lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal;

o entitate constitutivă care nu are rezidența fiscală și nu face obiectul unui impozit acoperit sau al unui impozit suplimentar național calificat în funcție de locul de administrare, locul de înființare sau criterii similare este tratată ca o entitate transparentă și ca o entitate transparentă din punct de vedere fiscal în ceea ce privește veniturile, cheltuielile, profiturile sau pierderile sale, în măsura în care:

- (a) proprietarii săi sunt situați într-o jurisdicție care tratează entitatea ca fiind transparentă din punct de vedere fiscal;
- (b) nu are un loc de afaceri în jurisdicția în care a fost creată; și
- (c) veniturile, cheltuielile, profitul sau pierderea nu pot fi atribuite unui sediu permanent;

13. „sediul permanent” înseamnă:

- (a) un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri situat într-o jurisdicție în care este tratat ca sediu permanent în conformitate cu un tratat fiscal aplicabil, cu condiția ca jurisdicția respectivă să impoziteze profiturile care îi sunt atribuite în conformitate cu o dispoziție similară cu articolul 7 din Convenția model a OCDE cu privire la impozitul pe venit și pe capital, astfel cum a fost modificată;
- (b) dacă nu există un tratat fiscal aplicabil, un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri situat într-o jurisdicție care impozitează profiturile care pot fi atribuite respectivului loc de afaceri pe o bază netă într-un mod similar cu cel în care impozitează propriii rezidenți fiscali;
- (c) dacă o jurisdicție nu are un sistem de impozitare a profitului, un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri situat în această jurisdicție, care ar fi tratat ca sediu permanent în conformitate cu Convenția model a OCDE cu privire la impozitele pe venit și pe capital, astfel cum a fost modificată, cu condiția ca jurisdicția respectivă să fi avut dreptul de a impozita profiturile care ar fi fost atribuite locului de afaceri, în conformitate cu articolul 7 din convenția respectivă; sau
- (d) un loc de afaceri sau un presupus loc de afaceri care nu este descris la literele (a)-(c) prin care se desfășoară operațiuni în afara jurisdicției în care are sediul entitatea, cu condiția ca jurisdicția respectivă să scutească profiturile atribuibile unor astfel de operațiuni;

14. „societate-mamă finală” înseamnă:

- (a) o entitate care deține, direct sau indirect, o participație de control în orice altă entitate și care nu este deținută, direct sau indirect, de o altă entitate care deține o participație de control în cadrul acesteia; sau
- (b) entitatea principală a unui grup, astfel cum este definită la punctul 3 litera (b);

15. „cota minimă de impozitare” înseamnă cincisprezece procente (15 %);

16. „impozit suplimentar” înseamnă impozitul suplimentar calculat pentru o jurisdicție sau o entitate constitutivă în temeiul articolului 27;

17. „regim fiscal al societăților străine controlate” înseamnă un set de reguli fiscale, altele decât o IIR calificată, în temeiul căreia un acționar direct sau indirect al unei entități străine sau entitatea principală a unui sediu permanent, este supusă impozitării parțiale sau în totalitate a profiturilor obținute de entitatea constitutivă străină respectivă, indiferent dacă respectivele profituri sunt distribuite acționarului;

18. „IIR calificată” înseamnă un set de reguli care este transpus în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de regulile respective, și care este:

- (a) echivalent cu prevederile din prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, Provocările fiscale generate de digitalizarea economiei – Regulile-model globale de combatere a erodării bazei impozabile (pilonul doi) (denumite în continuare „regulile-model ale OCDE”), în conformitate cu care societatea-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni calculează și plătește partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului respectiv impozitate la un nivel redus;
- (b) administrată într-un mod coerent cu prevederile din prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, cu regulile-model ale OCDE;

19. „entitate constitutivă impozitată la un nivel redus” înseamnă:

- (a) o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care se află într-o jurisdicție care aplică o impozitare la un nivel redus; sau
- (b) o entitate constitutivă apatridă care, pentru un exercițiu financiar, are un profit calificat și o cotă efectivă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare;

20. „societate-mamă intermediară” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii ale altei entități constitutive din același grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni și care nu se califică drept societate-mamă finală, societate-mamă deținută parțial, sediu permanent sau entitate de investiții;

21. „participație de control” înseamnă o participație în capitalurile proprii într-o entitate prin care deținătorului participației i se cere sau i s-ar fi cerut să consolideze linie cu linie activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității, în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat; se consideră că o entitate principală deține participațiile de control în cadrul sediilor sale permanente;
22. „societate-mamă deținută parțial” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă a aceluiași grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni, și pentru care peste 20 % din participația sa în capitalurile proprii este deținută, direct sau indirect, de una sau mai multe persoane care nu sunt entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale respectiv sau ale grupului național de mari dimensiuni și care nu se califică drept societate-mamă finală, sediu permanent sau entitate de investiții;
23. „participații în capitalurile proprii” înseamnă orice participații în capitalurile proprii care conferă drepturi la profiturile, capitalul sau rezervele unei entități sau ale unui sediu permanent;
24. „societate-mamă” înseamnă o societate-mamă finală care nu este o entitate exceptată, o societate-mamă intermediară sau o societate-mamă deținută parțial;
25. „standard de contabilitate financiară acceptat” înseamnă standardele internaționale de raportare financiară [IFRS sau IFRS adoptate de Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾] și principiile contabile general acceptate din Australia, Brazilia, Canada, statele membre ale Uniunii Europene, statele membre ale Spațiului Economic European, Hong Kong (China), Japonia, Mexic, Noua Zeelandă, Republica Populară Chineză, Republica India, Republica Coreea, Rusia, Singapore, Elveția, Regatul Unit și Statele Unite ale Americii;
26. „standard de contabilitate financiară autorizat” înseamnă, în ceea ce privește o entitate, un set de principii contabile general acceptate, permise de un organism contabil autorizat din jurisdicția în care are sediul entitatea respectivă; în sensul prezentei definiții, „organism contabil autorizat” înseamnă organismul care are autoritate juridică într-o jurisdicție să prescrie, să stabilească sau să accepte standarde de contabilitate în scopul raportării financiare;
27. „denaturare semnificativă” înseamnă, în ceea ce privește aplicarea unui principiu specific sau a unei proceduri specifice în temeiul unui set de principii contabile general acceptate, o variație totală de peste 75 000 000 EUR din venituri sau cheltuieli într-un exercițiu financiar în comparație cu suma care ar fi fost determinată prin aplicarea principiului sau a procedurii în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară [IFRS sau IFRS adoptate de Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002];
28. „impozit suplimentar național calificat” înseamnă un impozit suplimentar transpus în normele de drept intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de normele respective, și că:
 - (a) prevede stabilirea profitului excedentar al entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă în conformitate cu regulile prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE și aplicarea cotei minime de impozitare la profiturile excedentare respective pentru jurisdicție și entitățile constitutive, în conformitate cu regulile prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE; și
 - (b) este administrată într-un mod coerent cu regulile prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE;
29. „valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale” înseamnă media valorilor de început și de sfârșit ale imobilizărilor corporale după luarea în considerare a deprecierii, epuizării și pierderii valorii cumulate, astfel cum sunt înregistrate în situațiile financiare;

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

30. „entitate de investiții” înseamnă:

- (a) un fond de investiții sau un vehicul de investiții imobiliare;
- (b) o entitate care este deținută în proporție de cel puțin 95 %, direct de o entitate menționată la litera (a) sau prin intermediul unui lanț de astfel de entități și care își desfășoară activitatea exclusiv sau aproape exclusiv pentru a deține active sau a investi fonduri în beneficiul său; sau
- (c) o entitate unde cel puțin 85 % din valoarea entității este deținută de o entitate menționată la litera (a) cu condiția ca majoritatea veniturilor sale să fie obținute din dividende sau câștiguri ori pierderi de capital care sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate în sensul prezentei directive;

31. „fond de investiții” înseamnă o entitate sau o construcție care îndeplinește toate condițiile următoare:

- (a) este concepută pentru a reuni active financiare sau nefinanciare de la o serie de investitori, dintre care unii sunt neafiliați;
- (b) investește în conformitate cu o politică de investiții definită;
- (c) permite investitorilor să reducă costurile de tranzacționare, cu cercetarea și analitice sau să repartizeze riscurile la nivel colectiv;
- (d) este concepută în principal pentru a genera venituri sau câștiguri din investiții sau protecție împotriva unui eveniment sau a unui rezultat specific ori general;
- (e) investitorii săi au dreptul la randamente din activele fondului sau la profituri obținute din activele respective, pe baza contribuției pe care au efectuat-o;
- (f) entitatea sau conducerea sa face obiectul regimului de reglementare, inclusiv reglementări adecvate privind combaterea spălării banilor și protecția investitorilor, pentru fondurile de investiții în jurisdicția în care este stabilită sau administrată; și
- (g) este administrată de profesioniști în gestionarea fondurilor de investiții în numele investitorilor;

32. „vehicul de investiții imobiliare” înseamnă o entitate cu deținere largă, care deține predominant bunuri imobile și care face obiectul unui singur nivel de impozitare, aplicabil la nivelul său sau al deținătorilor participațiilor sale, cu o amânare de cel mult un an;

33. „fond de pensii” înseamnă:

- (a) o entitate care este stabilită și funcționează într-o jurisdicție exclusiv sau aproape exclusiv pentru a administra sau a furniza prestații de pensii și prestații auxiliare sau ocazionale persoanelor fizice în cazul în care:
 - (i) respectiva entitate este reglementată ca atare de jurisdicția respectivă sau de una dintre subdiviziunile sale politice sau autoritățile sale locale; sau
 - (ii) prestațiile respective sunt garantate sau protejate în alt mod de reglementările naționale și sunt finanțate de un grup de active deținut prin intermediul unui acord fiduciar sau de o societate fiduciară pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor corespunzătoare în materie de pensii în caz de insolvență a grupurilor de întreprinderi multinaționale sau a grupurilor naționale de mari dimensiuni;
- (b) o entitate care prestează servicii de pensii;

34. „entitate care prestează servicii de pensii” înseamnă o entitate care este stabilită și funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a investi fonduri în beneficiul entităților menționate la punctul 33 litera (a) sau pentru a desfășura activități care sunt auxiliare activităților reglementate menționate la punctul 33 litera (a) cu condiția ca entitatea care prestează servicii de pensii să facă parte din același grup cu entitățile care desfășoară respectivele activități reglementate;

35. „jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus” înseamnă, în ceea ce privește un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni în orice exercițiu financiar, un stat membru sau o jurisdicție a unei țări terțe în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni are un profit calificat și este impozitat cu o cotă efectivă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare;

36. „profit sau pierdere calificate” înseamnă profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive, ajustată în conformitate cu regulile prevăzute în capitolele III, VI și VII;

37. „impozit de imputare rambursabil necalificat” înseamnă orice impozit, altul decât un impozit de imputare calificat, datorat sau plătit de o entitate constitutivă, care este:

- (a) rambursabil beneficiarului real al unui dividend distribuit de o astfel de entitate constitutivă pentru acel dividend sau care poate fi creditat de beneficiarul real în raport cu o obligație fiscală, alta decât o obligație fiscală legată de un astfel de dividend; sau
- (b) rambursabil societății care face distribuirea, odată cu distribuirea unui dividend către un acționar;

în sensul prezentei definiții, un „impozit de imputare calificat” înseamnă un impozit acoperit datorat sau plătit de o entitate constitutivă, inclusiv de un sediu permanent, care este rambursabil sau creditabil beneficiarului real al dividendelor distribuite de entitatea constitutivă sau, în cazul unui impozit acoperit datorat sau plătit de un sediu permanent, un dividend distribuit de entitatea principală, în măsura în care rambursarea este datorată sau creditul este acordat:

- (a) de o altă jurisdicție decât cea care a impus impozitele acoperite;
- (b) beneficiarului real al dividendelor care sunt supuse impozitării la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare a dividendelor primite în temeiul legislației interne a jurisdicției care a impus entității constitutive impozitele acoperite;
- (c) unei persoane fizice care este beneficiarul real al dividendelor și care are rezidența fiscală în jurisdicția care a impus entității constitutive impozitele acoperite și care este supusă impozitării la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota standard de impozitare aplicabilă profitului obișnuit; sau
- (d) unei entități guvernamentale, unei organizații internaționale, unei organizații nonprofit rezidente, unui fond de pensii rezident, unei entități de investiții rezidente care nu face parte din grupul de întreprinderi multinaționale sau din grupul național de mari dimensiuni sau unei societăți de asigurări de viață rezidente, în măsura în care dividendele sunt primite în legătură cu activitățile unui fond de pensii rezident și sunt supuse impozitării în același mod precum dividendele primite de un fond de pensii;

în sensul literei (d):

- (i) o organizație nonprofit sau un fond de pensii este rezident într-o jurisdicție dacă este înființat și administrat în jurisdicția respectivă;
- (ii) o entitate de investiții este rezidentă într-o jurisdicție dacă este înființată și reglementată în jurisdicția respectivă;
- (iii) o societate de asigurări de viață este rezidentă în jurisdicția în care își are sediul;

38. „credit fiscal rambursabil calificat” înseamnă:

- (a) un credit fiscal rambursabil conceput astfel încât să fie achitat ca plată în numerar sau echivalent în numerar către o entitate constitutivă în termen de patru ani de la data la care entitatea constitutivă are dreptul să primească creditul fiscal rambursabil în conformitate cu legislația jurisdicției care acordă creditul; sau
- (b) în cazul în care creditul fiscal este rambursabil parțial, partea din creditul fiscal rambursabil care este plătită ca plată în numerar sau ca echivalent în numerar către o entitate constitutivă în termen de patru ani de la data la care entitatea constitutivă are dreptul să primească creditul fiscal parțial rambursabil;

un credit fiscal rambursabil calificat nu include niciun quantum al impozitului creditabil sau rambursabil în temeiul unui impozit de imputare calificat sau al unui impozit de imputare rambursabil necalificat;

39. „credit fiscal rambursabil necalificat” înseamnă un credit fiscal care nu este un credit fiscal rambursabil calificat, dar care este rambursabil integral sau parțial;

40. „entitate principală” înseamnă o entitate care include în situațiile sale financiare profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unui sediu permanent;
41. „entitate constitutivă-proprietară” înseamnă o entitate constitutivă care deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă din același grup de întreprinderi multinaționale sau din același grup național de mari dimensiuni;
42. „sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor” înseamnă un sistem de impozitare a profitului care:
- (a) impune impozit pe profit numai atunci când profiturile respective sunt distribuite sau preconizate să fie distribuite acționarilor sau atunci când societatea suportă anumite cheltuieli care nu au legătură cu activitatea comercială;
 - (b) impune un impozit la o cotă egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; și
 - (c) era în vigoare la 1 iulie 2021 sau înaintea datei respective;
43. „UTPR calificată” înseamnă un set de reguli transpus în dreptul intern al unei jurisdicții, cu condiția ca această jurisdicție să nu acorde beneficii legate de regulile respective, și care:
- (a) este echivalent cu regulile prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE, în conformitate cu care o jurisdicție colectează partea sa alocabilă din impozitul suplimentar aferent unui grup de întreprinderi multinaționale care nu a fost percepută în temeiul IIR în ceea ce privește entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale respectivului grup de întreprinderi multinaționale;
 - (b) este administrată într-un mod coerent cu regulile prevăzute în prezenta directivă sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE;
44. „entitate desemnată care depune declarația” înseamnă entitatea constitutivă, alta decât societatea-mamă finală, care a fost desemnată de grupul de întreprinderi multinaționale sau de grupul național de mari dimensiuni să îndeplinească obligațiile de declarare prevăzute la articolul 44 în numele grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni.

Articolul 4

Sediul entității constitutive

(1) În sensul prezentei directive, o entitate, alta decât o entitate transparentă, este determinată ca având sediul în jurisdicția în care este considerată rezidentă în scopuri fiscale pe baza locului său de administrare/conducere, a locului său de înființare sau a unor criterii similare.

În cazul în care nu este posibilă determinarea sediului unei entități, alta decât o entitate transparentă, pe baza primului paragraf, se consideră că aceasta își are sediul în jurisdicția în care a fost înființată.

(2) O entitate transparentă este considerată apatridă, cu excepția cazului în care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este obligată să aplice o IIR în conformitate cu articolele 5, 6, 7 și 8, caz în care se consideră că entitatea transparentă își are sediul în jurisdicția în care a fost înființată.

(3) Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 13 litera (a), este determinat ca fiind situat în jurisdicția în care este tratat ca sediu permanent și este supus impozitării în temeiul tratatului fiscal aplicabil.

Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 13 litera (b), este determinat ca fiind situat în jurisdicția în care face obiectul impozitării bazei nete pe baza prezenței sale comerciale.

Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 13 litera (c), este determinat ca fiind situat în jurisdicția în care se află.

Un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 13 litera (d), este considerat apatridă.

(4) În cazul în care o entitate constitutivă este situată în două jurisdicții, iar jurisdicțiile respective au un tratat fiscal aplicabil, se consideră că entitatea constitutivă își are sediul în jurisdicția în care este considerată rezidentă în scopuri fiscale în temeiul tratatului fiscal respectiv.

În cazul în care tratatul fiscal aplicabil impune ca autoritățile competente să ajungă la un acord reciproc cu privire la rezidența în scopuri fiscale presupusă a entității constitutive și nu se ajunge la niciun acord, se aplică alineatul (5).

În cazul în care nu se există nicio scutire de la dubla impunere în temeiul tratatului fiscal aplicabil, din cauza faptului că o entitate constitutivă este rezidentă în scopuri fiscale a ambelor părți contractante, se aplică alineatul (5).

(5) În cazul în care o entitate constitutivă are sedii în două jurisdicții, iar jurisdicțiile respective nu au un tratat fiscal aplicabil, se consideră că entitatea constitutivă își are sediul în jurisdicția care a perceput suma mai mare a impozitelor acoperite pentru exercițiul financiar.

În scopul calculării cuantumului impozitelor acoperite menționate la primul paragraf, nu se ia în considerare cuantumul impozitului plătit în conformitate cu un regim fiscal aplicabil societăților străine controlate.

În cazul în care cuantumul impozitelor acoperite datorate în cele două jurisdicții este același sau zero, se consideră că entitatea constitutivă își are sediul în jurisdicția în care excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică, calculată la nivel de entitate în conformitate cu articolul 28, are o valoare mai mare.

În cazul în care valoarea excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică în cele două jurisdicții este aceeași sau zero, entitatea constitutivă este considerată apatridă, cu excepția cazului în care este o societate-mamă finală, caz în care se consideră că își are sediul în jurisdicția în care a fost înființată.

(6) În cazul în care, ca urmare a aplicării alineatelor (4) și (5), o societate-mamă își are sediul într-o jurisdicție în care nu face obiectul unei IIR calificate, se consideră că aceasta face obiectul IIR calificate din cealaltă jurisdicție, cu excepția cazului în care un tratat fiscal aplicabil interzice aplicarea unei astfel de reguli.

(7) În cazul în care o entitate constitutivă își schimbă sediul în cursul unui exercițiu financiar, se consideră că aceasta își are sediul în jurisdicția în care s-a considerat că își are sediul în temeiul prezentului articol la începutul exercițiului financiar respectiv.

CAPITOLUL II

IIR ȘI UTPR

Articolul 5

Societatea-mamă finală din Uniune

(1) Statele membre se asigură că o societate-mamă finală care este entitate constitutivă care are sediul într-un stat membru este supusă impozitului suplimentar (denumit în continuare „impozitul suplimentar în temeiul IIR”) pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în altă jurisdicție sau care sunt apatride.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o entitate constitutivă care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni are sediul într-un stat membru care este o jurisdicție impozitată la un nivel redus, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului impozitate la un nivel redus care au sediul în același stat membru pentru exercițiul financiar.

Articolul 6

Societatea-mamă intermediară din Uniune

(1) Statele membre se asigură că o societate-mamă intermediară care are sediul într-un stat membru și este deținută de o societate-mamă finală care are sediul în jurisdicția unei țări terțe este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care au sediul într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă intermediară care are sediul într-un stat membru care este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus și este deținută de o societate-mamă finală care are sediul în jurisdicția unei țări terțe, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în același stat membru pentru exercițiul financiar.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică atunci când:

- (a) societatea-mamă finală face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv; sau
- (b) o altă societate-mamă intermediară are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță, unde face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv și deține, direct sau indirect, o participație de control în societatea-mamă intermediară.

Articolul 7

Societate-mamă intermediară care are sediul în Uniune și este deținută de o societate-mamă finală exclusă

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă intermediară care are sediul într-un stat membru este deținută de o societate-mamă finală care este o entitate exclusă, societatea-mamă intermediară este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care au sediul într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă intermediară care are sediul într-un stat membru care este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus este deținută de o societate-mamă finală care este o entitate exclusă, societatea-mamă intermediară este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în același stat membru pentru exercițiul financiar.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care o altă societate-mamă intermediară are sediul într-o jurisdicție în care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv și deține, direct sau indirect, o participație de control în societatea-mamă intermediară menționată la alineatele (1) și (2).

Articolul 8

Societatea-mamă deținută parțial din Uniune

(1) Statele membre se asigură că o societate-mamă deținută parțial care are sediul într-un stat membru este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR pentru exercițiul financiar în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care au sediul într-o altă jurisdicție sau sunt apatride.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care o societate-mamă deținută parțial are sediul într-un stat membru care este o jurisdicție care aplică o impozitare la nivel redus, aceasta este supusă impozitului suplimentar în temeiul IIR, în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus care au sediul în același stat membru pentru exercițiul financiar.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care participațiile în capitalurile proprii ale societății-mamă deținute parțial sunt deținute integral, direct sau indirect, de o altă societate-mamă deținută parțial care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar respectiv.

Articolul 9

Alocarea impozitului suplimentar în temeiul IIR

(1) Impozitul suplimentar în temeiul IIR datorat de o societate-mamă în legătură cu o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus în temeiul articolului 5 alineatul (1), articolului 6 alineatul (1), articolului 7 alineatul (1) și articolului 8 alineatul (1) este egal cu impozitul suplimentar al entității constitutive impozitate la un nivel redus, calculat în conformitate cu articolul 27, înmulțit cu partea alocabilă a societății-mamă din acest impozit suplimentar pentru exercițiul financiar.

(2) Partea alocabilă a unei societăți-mamă din impozitul suplimentar în ceea ce privește o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus este procentul participației în capitalurile proprii ale societății-mamă la profitul calificat al entității constitutive impozitate la un nivel redus. Procentul respectiv este egal cu profitul calificat al entității constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar, din care se scade cuantumul acestor profituri care poate fi atribuit participațiilor în capitalurile proprii deținute de alți proprietari, împărțit la profitul calificat al entității constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar.

Valoarea profitului calificat care poate fi atribuit participațiilor în capitalurile proprii într-o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus deținute de alți proprietari este valoarea care ar fi fost tratată ca fiind atribuită acestor proprietari în conformitate cu principiile standardului de contabilitate financiară acceptat utilizat în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale dacă profitul net al entității constitutive impozitate la un nivel redus ar fi egal cu profitul său calificat și:

- (a) societatea-mamă a întocmit situații financiare consolidate în conformitate cu standardul contabil respectiv (denumite în continuare „situațiile financiare consolidate ipotetice”);
- (b) societatea-mamă deținea o participație de control în entitatea constitutivă impozitată la un nivel redus, astfel încât toate veniturile și cheltuielile entității constitutive impozitate la un nivel redus au fost consolidate linie cu linie cu cele ale societății-mamă în situațiile financiare consolidate ipotetice;
- (c) toate profiturile calificate ale entității constitutive impozitate la un nivel redus erau atribuibile tranzacțiilor cu persoane care nu sunt entități din grup; și
- (d) toate participațiile în capitalurile proprii care nu sunt deținute direct sau indirect de societatea-mamă erau deținute de alte persoane decât entitățile din grup.

(3) Pe lângă cuantumul alocat unei societăți-mamă în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, impozitul suplimentar în temeiul IIR datorat de o societate-mamă în temeiul articolului 5 alineatul (2), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 7 alineatul (2) și al articolului 8 alineatul (2) include, pentru exercițiul financiar, în conformitate cu articolul 27:

- (a) valoarea integrală a impozitului suplimentar calculat pentru respectiva societate-mamă; și
- (b) valoarea impozitului suplimentar calculat pentru entitățile sale constitutive impozitate la un nivel redus, care au sediul în același stat membru, înmulțită cu partea alocabilă a societății-mamă din acest impozit suplimentar pentru exercițiul financiar.

Articolul 10

Mecanismul de compensare a IIR

În cazul în care o societate-mamă care are sediul într-un stat membru deține indirect o participație în capitalurile proprii într-o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus prin intermediul unei societăți-mamă intermediare sau unei societăți-mamă deținute parțial care face obiectul unei IIR calificate pentru exercițiul financiar, impozitul suplimentar datorat în temeiul articolelor 5-8 se reduce cu o valoare egală cu partea alocabilă primei societăți-mamă din impozitul suplimentar care este datorat de societatea-mamă intermediară sau de societatea-mamă deținută parțial.

Articolul 11

Opțiunea de a aplica un impozit suplimentar național calificat

- (1) Statele membre pot opta să aplice un impozit suplimentar național calificat.

În cazul în care un stat membru în care își au sediul entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale sau ale unui grup național de mari dimensiuni optează să aplice un impozit suplimentar național calificat, toate entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni din statul membru respectiv sunt supuse impozitului suplimentar național respectiv pentru exercițiul financiar în cauză.

În temeiul unui impozit suplimentar național calificat, profiturile excedentare naționale ale entităților constitutive impozitate la un nivel redus pot fi calculate pe baza unui standard de contabilitate financiară acceptat sau a unui standard de contabilitate financiară autorizat de organismul contabil autorizat și ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă, nefiind obligatorie aplicarea standardului de contabilitate financiară utilizat pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate.

- (2) În cazul în care o societate-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni are sediul într-un stat membru, iar entitățile sale constitutive, având sediul fie în respectivul stat membru, fie într-o altă jurisdicție fac obiectul unui impozit suplimentar național calificat pentru exercițiul financiar în jurisdicțiile respective, cuantumul oricărui impozit suplimentar calculat în conformitate cu articolul 27 datorat de societatea-mamă în temeiul articolelor 5-8 se reduce, până la zero, cu cuantumul impozitului suplimentar național calificat datorat de aceasta sau de entitățile constitutive respective.

Prin excepție de la primul paragraf, în cazul în care impozitul suplimentar național calificat a fost calculat pentru un exercițiu financiar în conformitate cu standardul contabil financiar acceptat al societății-mamă finale sau standardele internaționale de raportare financiară [IFRS sau IFRS astfel cum au fost adoptate de Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002], nu se calculează niciun alt impozit suplimentar în conformitate cu articolul 27 pentru exercițiul financiar respectiv în ceea ce privește entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni care își au sediul în statul membru respectiv. Prezentul paragraf nu aduce atingere calculării niciunui impozit suplimentar adițional în temeiul articolului 29 în cazul în care un stat membru nu aplică un impozit suplimentar național calificat pentru a colecta orice impozit suplimentar adițional în temeiul articolului 29.

(3) În cazul în care cuantumul impozitului suplimentar național calificat pentru un exercițiu financiar nu a fost achitat în cursul celor patru exerciții financiare următoare exercițiului financiar în care a fost datorat, cuantumul impozitului suplimentar național calificat care nu a fost achitat se adaugă la impozitul suplimentar jurisdicțional calculat în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) și nu este colectat de statul membru care a optat în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(4) Statele membre care optează să aplice un impozit suplimentar național calificat informează Comisia cu privire la respectiva opțiune în termen de patru luni de la adoptarea actelor lor cu putere de lege și a actelor administrative naționale care introduc un impozit suplimentar național calificat. Aceste opțiuni sunt valabile și nu pot fi revocate timp de trei ani. La sfârșitul fiecărei perioade de trei ani, opțiunea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care statul membru își revocă opțiunea. Orice revocare a opțiunii se notifică Comisiei cel târziu cu patru luni înainte de încheierea perioadei de trei ani.

Articolul 12

Aplicarea UTPR la nivelul grupului de întreprinderi multinaționale

(1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță care nu aplică o IIR calificată sau în cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale este o entitate exclusă, statele membre se asigură că entitățile constitutive care au sediul în Uniune fac obiectul, în statul membru în care își au sediul, unei ajustări egale cu cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar în conformitate cu articolul 14.

În acest scop, o astfel de ajustare poate lua forma unui impozit suplimentar datorat de entitățile constitutive respective sau a unui refuz de deducere din profitul impozabil al entităților constitutive respective, ceea ce are ca rezultat un quantum al obligației fiscale necesare pentru colectarea cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv.

(2) În cazul în care un stat membru aplică ajustarea în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol sub forma unui refuz de deducere din profitul impozabil, această ajustare se aplică, în măsura în care este posibil, în anul fiscal în care se încheie exercițiul financiar pentru care a fost calculat cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR și alocat unui stat membru în conformitate cu articolul 14.

Orice quantum al impozitului suplimentar calculat în temeiul UTPR care rămâne datorat pentru un exercițiu financiar ca urmare a aplicării unui refuz de deducere din profitul impozabil aferent exercițiului financiar respectiv se reportează în măsura în care este necesar și face obiectul, pentru fiecare exercițiu financiar următor, ajustării în temeiul alineatului (1), până la achitarea integrală a cuantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar respectiv.

(3) Entitățile constitutive care sunt entități de investiții nu fac obiectul prezentului articol.

Articolul 13

Aplicarea UTPR în jurisdicția societății-mamă finale

(1) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-o jurisdicție a unei țări terțe care aplică o impozitare la nivel redus, statele membre se asigură că entitățile constitutive care au sediul în Uniune fac obiectul, în statul membru în care își au sediul, unei ajustări egale cu cuantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar, în conformitate cu articolul 14.

În acest scop, o astfel de ajustare poate lua forma unui impozit suplimentar datorat de entitățile constitutive respective sau a unui refuz de deducere din profitul impozabil al entităților constitutive respective, ceea ce are ca rezultat un quantum al obligației fiscale necesare pentru colectarea quantumului impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care societatea-mamă finală care are sediul într-o jurisdicție a unei țări terțe care aplică o impozitare la nivel redus face obiectul unei IIR calificate în ceea ce o privește și în ceea ce privește entitățile sale constitutive care își au sediul în jurisdicția respectivă.

(2) În cazul în care un stat membru aplică ajustarea în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol sub forma unui refuz de deducere din profitul impozabil, această ajustare se aplică, în măsura posibilului, în ceea ce privește anul fiscal în care se încheie exercițiul financiar pentru care a fost calculat quantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR și alocat unui stat membru în conformitate cu articolul 14.

Orice quantum al impozitului suplimentar în temeiul UTPR care rămâne datorat pentru un exercițiu financiar ca urmare a neacceptării deducerii sale din profitul impozabil aferent exercițiului financiar respectiv se reportează în măsura în care este necesar și face obiectul, pentru fiecare exercițiu financiar următor, ajustării în temeiul alineatului (1), până la achitarea quantumului integral al impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiul financiar respectiv.

(3) Entitățile constitutive care sunt entități de investiții nu fac obiectul prezentului articol.

Articolul 14

Calculul și alocarea quantumului impozitului suplimentar determinat în temeiul UTPR

(1) Quantumul impozitului suplimentar în temeiul UTPR alocat unui stat membru se calculează prin înmulțirea impozitului suplimentar total în temeiul UTPR, astfel cum este stabilit în conformitate cu alineatul (2), cu procentul alocat în temeiul UTPR al statului membru, astfel cum este determinat în conformitate cu alineatul (5).

(2) Impozitul suplimentar total alocat în temeiul UTPR pentru un exercițiu financiar este egal cu suma impozitului suplimentar calculat pentru fiecare entitate constitutivă impozitată la un nivel redus a grupului de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv în conformitate cu articolul 27, sub rezerva ajustărilor prevăzute la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol.

(3) Impozitul suplimentar alocat în temeiul UTPR unei entități constitutive impozitate la un nivel redus este egal cu zero în cazul în care, pentru exercițiul financiar, întreaga participație a societății-mamă finale în capitalurile proprii la această entitate constitutivă impozitată la un nivel redus este deținută integral, direct sau indirect, de una sau mai multe societăți-mamă care sunt obligate să aplice o IIR calificată cu privire la respectiva entitate constitutivă impozitată la un nivel redus pentru exercițiul financiar respectiv.

(4) În cazul în care alineatul (3) nu se aplică, impozitul suplimentar alocat în temeiul UTPR al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus se reduce cu partea alocabilă societății-mamă din impozitul suplimentar al respectivei entități constitutive impozitate la un nivel redus care este perceput în temeiul IIR calificate.

(5) Procentul alocat în temeiul UTPR al unui stat membru se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar și pentru fiecare grup de întreprinderi multinaționale, în conformitate cu următoarea formulă:

$$50\% \times \frac{\text{numărul de angajați din statul membru}}{\text{numărul de angajați din toate jurisdicțiile care aplică o UTPR}} + 50\% \times \frac{\text{valoarea totală a activelor corporale din statul membru}}{\text{valoarea totală a activelor corporale din toate jurisdicțiile care aplică UTPR}}$$

unde:

(a) numărul de angajați din statul membru este numărul total de angajați ai tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în statul membru respectiv;

- (b) numărul de angajați din toate jurisdicțiile care aplică UTPR este numărul total de angajați ai tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul într-o jurisdicție care aplică UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar;
- (c) valoarea totală a imobilizărilor corporale din statul membru este suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul în statul membru respectiv;
- (d) valoarea totală a imobilizărilor corporale în toate jurisdicțiile care aplică UTPR este suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care au sediul într-o jurisdicție care aplică UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar.

(6) Numărul de angajați este numărul de angajați în echivalent normă întreagă ai tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția considerată, inclusiv contractanții independenți, cu condiția ca aceștia să participe la activitățile obișnuite de exploatare ale entității constitutive.

Imobilizările corporale includ imobilizările corporale ale tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția relevantă, dar nu includ numerarul sau echivalentul de numerar, imobilizările necorporale sau financiare.

(7) Angajații ale căror costuri salariale sunt incluse în situațiile financiare individuale ale unui sediu permanent, astfel cum sunt stabilite la articolul 18 alineatul (1) și ajustate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2), se alocă jurisdicției în care este localizat sediul permanent.

Imobilizările corporale incluse în situațiile financiare individuale ale unui sediu permanent, astfel cum sunt stabilite la articolul 18 alineatul (1) și ajustate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) se alocă jurisdicției în care este localizat sediul permanent.

Numărul de angajați și imobilizările corporale alocate jurisdicției unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru numărul de angajați și imobilizările corporale din jurisdicția entității principale.

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale deținute de o entitate de investiții sunt excluse din elementele formulei prevăzute la alineatul (5).

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale ale unei entități transparente sunt excluse din elementele formulei prevăzute la alineatul (5), cu excepția cazului în care sunt alocate unui sediu permanent sau, în absența unui sediu permanent, entităților constitutive care se află în jurisdicția în care a fost înființată entitatea transparentă.

(8) Prin derogare de la alineatul (5), procentul alocat în temeiul UTPR al unei jurisdicții pentru un grup de întreprinderi multinaționale este considerat a fi egal cu zero pentru un exercițiu financiar atât timp cât cuantumul impozitului suplimentar alocat în temeiul UTPR jurisdicției respective într-un exercițiu financiar precedent nu a avut ca rezultat faptul că entitățile constitutive ale respectivului grup de întreprinderi multinaționale situate în jurisdicția respectivă au o cheltuială suplimentară cu impozitul datorat egală, în total, cu cuantumul impozitului suplimentar alocat în temeiul UTPR pentru respectivul exercițiu financiar precedent alocat jurisdicției respective.

Numărul de angajați și valoarea contabilă netă a imobilizărilor corporale ale entităților constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale care își are sediul într-o jurisdicție cu un procent alocat în temeiul UTPR egal cu zero pentru un exercițiu financiar sunt excluse din elementele formulei de alocare a impozitului suplimentar total alocat în temeiul UTPR grupului de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv.

(9) Alineatul (8) nu se aplică pentru un exercițiu financiar în cazul în care toate jurisdicțiile cu o UTPR calificată în vigoare pentru exercițiul financiar au un procent al UTPR egal cu zero pentru grupul de întreprinderi multinaționale pentru exercițiul financiar respectiv.

CAPITOLUL III

CALCULUL PROFITULUI SAU AL PIERDERII CALIFICATE

Articolul 15

Determinarea profitului sau a pierderii calificate

(1) Profitul sau pierderea calificate ale unei entități constitutive se calculează prin efectuarea ajustărilor prevăzute la articolele 16-19 la profitul net sau pierderea netă înregistrat/ă în contabilitatea entității constitutive pentru exercițiul financiar înainte de orice ajustare de consolidare pentru eliminarea tranzacțiilor intra-grup, determinate în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(2) În cazul în care nu este posibil în mod rezonabil să se determine profitul net sau pierderea netă înregistrat/ă în contabilitatea unei entități constitutive pe baza standardului de contabilitate financiară acceptat sau a standardului de contabilitate financiară autorizat utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive pentru exercițiul financiar poate fi determinată utilizând un alt standard de contabilitate financiară acceptat sau un standard de contabilitate financiară autorizat, cu condiția ca:

- (a) situațiile financiare ale entității constitutive să fie întocmite în continuare pe baza aceluși standard de contabilitate;
- (b) informațiile conținute în situațiile financiare să fie credibile; și
- (c) diferențele permanente care depășesc 1 000 000 EUR și care rezultă din aplicarea unui anumit principiu sau standard elementelor de profit sau cheltuieli ori tranzacțiilor, atunci când principiul sau standardul respectiv diferă de standardul financiar utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, se ajustează pentru a fi conforme cu tratamentul impus pentru elementul respectiv în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate.

(3) În cazul în care o societate-mamă finală nu și-a întocmit situațiile financiare consolidate prin aplicarea unui standard de contabilitate financiară acceptat astfel cum se menționează la articolul 3 punctul 6 litera (c), situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale se ajustează pentru a preveni orice denaturare semnificativă.

(4) În cazul în care societatea-mamă finală nu întocmește situații financiare consolidate astfel cum se menționează la articolul 3 punctul 6 literele (a), (b) și (c), situațiile financiare consolidate ale entității-mamă finale menționate la articolul 3 punctul 6 litera (d), sunt cele care ar fi fost întocmite dacă societatea-mamă finală trebuie să întocmească astfel de situații financiare în conformitate cu:

- (a) un standard de contabilitate financiară acceptat; sau
- (b) un standard de contabilitate financiară autorizat, cu condiția ca aceste situații financiare consolidate să fie ajustate pentru a preveni orice denaturare semnificativă.

(5) În cazul în care un stat membru sau o jurisdicție a unei țări terțe aplică un impozit suplimentar național calificat, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entităților constitutive care au sediul în statul membru respectiv sau în jurisdicția țării terțe respective poate fi stabilită în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat sau cu un standard de contabilitate financiară autorizat care este diferit de standardul de contabilitate financiară utilizat pentru pregătirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, cu condiția ca profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară respectivă să fie ajustată pentru a preveni orice denaturare semnificativă.

(6) În cazul în care aplicarea unui principiu specific sau a unei proceduri specifice în temeiul unui set de principii contabile general acceptate conduce la o denaturare semnificativă, tratamentul contabil al oricărui element sau al oricărei tranzacții care face obiectul principiului sau procedurii respective se ajustează pentru a se conforma tratamentului impus pentru elementul sau tranzacția în cauză în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară [IFRS sau IFRS astfel cum au fost adoptate de Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002].

Articolul 16

Ajustări pentru determinarea profitului sau a pierderii calificate

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „cheltuiala netă cu impozitele” înseamnă valoarea netă a următoarelor elemente:
- (i) cheltuielile cu impozitele acoperite înregistrate în contabilitate și orice cheltuielile cu impozite acoperite curente și amânate incluse în cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv impozitele acoperite pe profit care sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate;
 - (ii) creanțele privind impozitul amânat care pot fi atribuite unei pierderi în exercițiul financiar;
 - (iii) cheltuielile cu impozitele suplimentare naționale calificate înregistrate în contabilitate;
 - (iv) cheltuielile cu impozitele rezultate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive sau, în ceea ce privește jurisdicțiile țărilor terțe, regulile-model ale OCDE, înregistrate în contabilitate; și
 - (v) cheltuielile cu impozitele de imputare rambursabile necalificate, înregistrate în contabilitate;
- (b) „dividend exclus” înseamnă un dividend sau o altă distribuie primită sau de primit în legătură cu o participație în capitalurile proprii, cu excepția unui dividend sau a altei distribuiri primite sau datorate în legătură cu:
- (i) o participație în capitalurile proprii:
 - deținută de grup într-o entitate care conferă drepturi la mai puțin de 10 % din profiturile, capitalul sau rezervele sau drepturile de vot ale entității respective la data distribuiri sau a cedării (o „participație de portofoliu”); și
 - deținută din punct de vedere economic de entitatea constitutivă care primește sau datorează dividendul sau altă distribuie pentru o perioadă mai mică de un an la data distribuiri;
 - (ii) o participație în capitalurile proprii într-o entitate de investiții care face obiectul unei opțiuni în temeiul articolului 43;
- (c) „câștig sau pierdere de capital exclusă” înseamnă un câștig, un profit sau o pierdere, inclusă în profitul net sau pierderea netă din contabilitatea entității constitutive, care rezultă din:
- (i) câștigurile și pierderile care rezultă din variațiile valorii juste a unei participații în capitalurile proprii, cu excepția unei participații de portofoliu;
 - (ii) profiturile sau pierderile aferente unei participații în capitalurile proprii care este inclusă în conformitate cu metoda contabilă a punerii în echivalență; și
 - (iii) câștiguri și pierderi din cedarea unei participații în capitalurile proprii, cu excepția cedării unei participații de portofoliu;
- (d) „câștig sau pierdere inclusă în temeiul metodei reevaluării” înseamnă un câștig net sau o pierdere netă, majorată sau diminuată cu orice impozit acoperit asociat pentru exercițiul financiar, care rezultă din aplicarea unei metode sau practici contabile care, în ceea ce privește toate imobilizările corporale:
- (i) ajustează periodic valoarea contabilă a acestor imobilizări corporale la valoarea lor justă;
 - (ii) înregistrează variațiile valorii în „alte elemente ale rezultatului global”; și
 - (iii) nu raportează ulterior câștigul sau pierderea înregistrată în „alte elemente ale rezultatului global” prin profit și pierdere;
- (e) „câștig sau pierdere din diferență de curs valutar” înseamnă un câștig sau o pierdere din diferență de curs valutar a unei entități ale cărei monede funcționale în scopuri de contabilitate și fiscale sunt diferite și care este:
- (i) inclusă în calculul profitului impozabil sau a pierderii impozabile a unei entități constitutive și care este atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre moneda funcțională în scopuri de contabilitate și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive;
 - (ii) inclusă în calculul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea financiară a unei entități constitutive și care este atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre moneda funcțională în scopuri de contabilitate și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive;

- (iii) inclusă în calculul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea financiară a unei entități constitutive și care este atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre o terță monedă străină și moneda funcțională în scopuri de contabilitate a entității constitutive; și
- (iv) atribuită fluctuațiilor cursului de schimb dintre o terță monedă străină și moneda funcțională în scopuri fiscale a entității constitutive, indiferent dacă astfel de câștig sau pierdere a terței monede străine din diferențe de curs valutar este sau nu inclusă în venitul impozabil;

moneda funcțională în scopuri fiscale este moneda funcțională utilizată pentru a determina profitul impozabil sau pierderea impozabilă a entității constitutive pentru un impozit acoperit în jurisdicția în care aceasta își are sediul; moneda funcțională în scopuri de contabilitate este moneda funcțională utilizată pentru a determina profitul net sau pierderea netă înregistrată în contabilitatea entității constitutive; părți terțe – valută străină este o monedă care nu este moneda funcțională în scopuri fiscale sau moneda funcțională în scopuri de contabilitate a entității constitutive;

(f) „cheltuieli nedeductibile” înseamnă:

- (i) cheltuieli înregistrate de entitatea constitutivă pentru plăți ilegale, inclusiv mită și comisioane ilegale; și
- (ii) cheltuieli înregistrate de entitatea constitutivă pentru amenzi și penalități egale sau mai mari de 50 000 EUR sau o sumă echivalentă în moneda funcțională în care se calculează profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive;

(g) „erori dintr-o perioadă precedentă și modificări ale principiilor contabile” înseamnă o variație a soldului de deschidere al capitalurilor proprii ale unei entități constitutive la începutul unui exercițiu financiar care poate fi atribuită:

- (i) corectării unei erori în determinarea profitului net sau a pierderii nete din contabilitatea financiară dintr-un exercițiu financiar precedent care a afectat veniturile sau cheltuielile care pot fi incluse în calculul profitului sau pierderii calificate din respectivul exercițiu financiar precedent, cu excepția cazului în care corectarea unei astfel de erori a dus la o scădere semnificativă a obligației de plată pentru impozitele acoperite în conformitate cu articolul 25; și
- (ii) unei abateri de la principiile contabile sau a unei modificări a politicii contabile care a afectat veniturile sau cheltuielile incluse în calculul profitului sau pierderii calificate;

(h) „cheltuieli cu pensiile datorate” înseamnă diferența dintre valoarea cheltuielilor cu obligațiile legate de pensii incluse în profitul net sau pierderea netă înregistrată în contabilitate și valoarea contribuției la un fond de pensii pentru exercițiul financiar respectiv.

(2) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unei entități constitutive se ajustează cu valoarea următoarelor elemente pentru a stabili profitul sau pierderea calificată:

- (a) cheltuieli nete cu impozitele;
- (b) dividende excluse;
- (c) câștiguri sau pierderi de capital excluse;
- (d) câștiguri sau pierderi incluse în temeiul metodei reevaluării;
- (e) câștiguri sau pierderi din cedarea activelor și pasivelor excluse în temeiul articolului 35;
- (f) câștiguri sau pierderi din diferențe de curs valutar;
- (g) cheltuieli nedeductibile;
- (h) erori dintr-o perioadă precedentă și modificări ale principiilor contabile; și
- (i) cheltuieli cu pensiile datorate.

(3) Prin opțiune, entitatea constitutivă care depune declarația, poate pentru o entitate constitutivă să înlocuiască suma aferentă cheltuielii înregistrate în contabilitate drept cost sau cheltuială, acceptată la deducere în calculul profitului impozabil acolo unde aceasta își are sediul, cu suma plătită drept compensare pe bază de acțiuni.

În cazul în care opțiunea de a utiliza pachetul de opțiuni nu a fost exercitată, costul sau cheltuielile cu compensarea pe bază de acțiuni care a fost deduse din profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a entității constitutive pentru calculul profitului sau pierderii sale calificate pentru toate exercițiile financiare precedente se include în exercițiul financiar în care opțiunea respectivă a expirat.

În cazul în care o parte din valoarea costului sau a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni a fost înregistrată în contabilitatea entității constitutive în exercițiile financiare precedente exercițiului financiar în care se face opțiunea, o sumă egală cu diferența dintre valoarea totală a costului sau a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care a fost dedusă pentru calculul profitului sau pierderii calificate din exercițiile financiare precedente și valoarea totală a costului sau a cheltuielilor cu compensarea pe bază de acțiuni care ar fi fost dedusă pentru calculul profitului sau al pierderii sale calificate în exercițiile financiare precedente respective dacă s-ar fi făcut această opțiune în exercițiile financiare respective se include în calculul profitului sau pierderii calificate a entității constitutive pentru exercițiul financiar respectiv.

Exprimarea opțiunea se realizează în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) și se aplică în mod consecvent tuturor entităților constitutive care au sediul în aceeași jurisdicție pentru anul în care se exprimă opțiunea și pentru toate exercițiile financiare ulterioare.

În exercițiul financiar în care opțiunea este revocată, costul sau cheltuielile necompensate pe bază de acțiuni deduse în temeiul exprimării opțiunii care depășesc cheltuielile înregistrate în contabilitate se includ la calculul profitului sau pierderii calificate a entității constitutive.

(4) Orice tranzacție între entitățile constitutive care au sediul în jurisdicții diferite care nu este înregistrată cu aceeași sumă în contabilitatea ambelor entități constitutive sau care nu este conformă cu principiul valorii de piață se ajustează astfel încât să corespundă cu aceeași sumă și să fie conformă cu principiul valorii de piață.

Pierdere rezultată dintr-o vânzare sau dintr-un alt transfer de active între două entități constitutive care au sediul în aceeași jurisdicție care nu este înregistrată în conformitate cu principiul valorii de piață, dacă respectiva pierdere este inclusă în calculul profitului sau pierderii calificate, se ajustează conform principiului valorii de piață.

În sensul prezentului alineat, principiul „valorii de piață” înseamnă principiul conform căruia tranzacțiile dintre entitățile constitutive urmează să fie înregistrate în funcție de condițiile care ar fi fost obținute între întreprinderi independente în cadrul unor tranzacții comparabile și în circumstanțe comparabile.

(5) Creditele fiscale rambursabile calificate astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 38 sunt tratate ca venit la calculul profitului sau pierderii calificate a unei entități constitutive. Creditele fiscale rambursabile necalificate nu sunt tratate ca venit la calculul profitului sau pierderii calificate a unei entități constitutive.

(6) La exprimarea opțiunii de către entitatea constitutivă care depune declarația, câștigurile și pierderile aferente activelor și pasivelor care fac obiectul contabilizării la valoare justă sau contabilizării deprecierii în situațiile financiare consolidate pentru un exercițiu financiar pot fi determinate pe baza principiului realizării pentru calculul profitului sau pierderii calificate.

Câștigurile sau pierderile care rezultă din înregistrarea în contabilitate la valoarea justă sau a înregistrării în contabilitate a deprecierii unui activ sau a unui pasiv sunt excluse din calculul profitului sau al pierderii calificate a unei entități constitutive în temeiul primului paragraf.

Valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii în scopul determinării unui câștig sau a unei pierderi în conformitate cu primul paragraf este valoarea contabilă la momentul dobândirii activului sau al înregistrării în contabilitate a datoriei sau în prima zi a exercițiului financiar în care a avut loc opțiunea, luându-se în considerare data cea mai recentă.

Opțiunea exprimată se face în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) și se aplică tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția în care se face opțiunea, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă care depune declarația optează să limiteze alegerea la imobilizările corporale ale entităților constitutive sau la entități de investiții.

În exercițiul financiar în care opțiunea este revocată, o sumă egală cu diferența dintre valoarea justă a activului sau a datoriei și valoarea contabilă a activului sau a datoriei în prima zi a exercițiului financiar în care se face revocarea determinată în temeiul opțiunii se include, în cazul în care valoarea justă depășește valoarea contabilă, sau este dedusă, în cazul în care valoarea contabilă depășește valoarea justă, pentru calculul profitului sau pierderii calificate a entităților constitutive.

(7) La momentul exprimării opțiunii de către entitatea constitutivă care depune declarația, profitul sau pierderea calificate a unei entități constitutive care își are sediul într-o jurisdicție, care rezultă din cedarea unor imobilizări corporale locale situate în jurisdicția respectivă de către entitatea constitutivă respectivă unor terți, alții decât un membru al grupului, pentru un exercițiu financiar poate fi ajustată astfel cum se prevede la prezentul alineat. În sensul prezentului alineat, imobilizările corporale locale sunt bunuri imobile situate în aceeași jurisdicție la fel ca entitatea constitutivă.

Câștigul net obținut din cedarea de imobilizări corporale locale, așa cum se menționează la primul paragraf, în cursul exercițiului financiar în care se exprimă opțiunea, se compensează în raport cu orice pierdere netă a unei entități constitutive care își are sediul în jurisdicția respectivă, care rezultă din cedarea de imobilizări corporale locale, așa cum se menționează la primul paragraf, în exercițiul financiar în cursul căruia se exprimă opțiunea și în cursul celor patru exerciții financiare precedente exercițiului financiar respectiv („perioada de cinci ani”). Câștigul net se compensează mai întâi în raport cu pierderea netă, dacă există, care a survenit în primul exercițiu financiar din perioada de cinci ani. Orice valoare reziduală a câștigului net se reportează și se compensează în raport cu orice pierdere netă apărută în exercițiile financiare ulterioare din perioada de cinci ani.

Orice valoare reziduală a câștigului net care rămâne după aplicarea celui de al doilea paragraf se repartizează în mod egal pe perioada de cinci ani pentru calculul profitului sau al pierderii calificate a fiecărei entități constitutive care își are sediul în jurisdicția respectivă care a realizat un câștig net din cedarea de imobilizări corporale locale, astfel cum se menționează la primul paragraf, în exercițiul financiar în care se exprimă opțiunea. Valoarea reziduală a câștigului net alocată unei entități constitutive este proporțională cu câștigul net al entității constitutive împărțit la câștigul net al tuturor entităților constitutive.

În cazul în care nicio entitate constitutivă dintr-o jurisdicție nu a realizat un câștig net din cedarea de imobilizări corporale locale, astfel cum se menționează la primul paragraf, în exercițiul financiar în care se exprimă opțiunea, valoarea reziduală a câștigului net, astfel cum se menționează la al treilea paragraf, se alocă în mod egal fiecărei entități constitutive din jurisdicția respectivă și se repartizează în mod egal pe parcursul perioadei de cinci ani pentru calculul profitului sau al pierderii calificate a fiecăreia dintre entitățile constitutive respective.

Orice ajustare în temeiul prezentului alineat pentru exercițiile financiare precedente exercițiului financiar în care se exprimă opțiunea face obiectul unor ajustări în conformitate cu articolul 29 alineatul (1). Exprimarea opțiunii se face anual în conformitate cu articolul 45 alineatul (2).

(8) Orice cheltuială legată de un acord de finanțare prin care una sau mai multe entități constitutive acordă credite uneia sau mai multor entități constitutive ale aceluiași grup sau investește în alt mod în acestea („acord de finanțare intragrup”) nu se ia în considerare la calculul profitului sau pierderii calificate a unei entități constitutive, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) entitatea constitutivă are sediul într-o jurisdicție cu un nivel redus de impozitare sau într-o jurisdicție în care ar fi fost impozitată la un nivel redus și cheltuiala nu ar fi fost înregistrată de entitatea constitutivă;
- (b) se poate anticipa în mod rezonabil că, pe durata preconizată a acordului de finanțare intra-grup, acordul de finanțare intra-grup va mări suma cheltuielilor luate în considerare pentru calculul profitului sau pierderii calificate a entității constitutive respective, fără a avea ca rezultat o creștere proporțională a venitului impozabil al entității constitutive care acordă creditul (denumită în continuare „contrapartea”);
- (c) contrapartea are sediul într-o jurisdicție care nu este o jurisdicție cu un nivel scăzut de impozitare sau într-o jurisdicție care nu are aplică un nivel redus de impozitare și venitul aferent cheltuielilor nu este înregistrat de contraparte.

(9) O societate-mamă finală poate alege să aplice tratamentul contabil consolidat pentru a elimina veniturile, cheltuielile, câștigurile și pierderile din tranzacții între entități constitutive care au sediul în aceeași jurisdicție și care sunt incluse într-un grup de consolidare fiscală în scopul calculării profitului net calificat sau a pierderii nete calificate a entităților constitutive respective.

Exprimarea opțiunii se face în conformitate cu articolul 45 alineatul (1).

În exercițiul financiar în care opțiunea este exprimată sau este revocată, se realizează ajustări corespunzătoare astfel încât elementele profitului sau pierderii calificate să nu fie luate în considerare mai mult de o dată sau să fie omise ca urmare a exprimării opțiunii ori a revocării acesteia.

(10) O societate de asigurări exclude din calculul profitului său sau al pierderii sale calificate orice sumă facturată deținătorilor de polițe pentru impozitele plătite de societatea de asigurări în legătură cu randamentele deținătorilor de polițe de asigurare. O societate de asigurări include în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate orice randament pentru deținătorii de polițe de asigurare care nu este reflectat în profitul său net sau în pierderea sa netă din contabilitatea financiară, în măsura în care creșterea sau reducerea corespunzătoare a datoriei față de deținătorii de polițe de asigurare este reflectată în profitul său net sau în pierderea sa netă din contabilitate.

(11) Orice sumă care este recunoscută ca o reducere a capitalurilor proprii ale unei entități constitutive și care este rezultatul distribuțiilor efectuate sau datorate în legătură cu un instrument emis de entitatea constitutivă respectivă în conformitate cu cerințele de reglementare prudențială („fonduri proprii de nivel 1 suplimentar”) este tratată drept cheltuială pentru calculul profitului său sau al pierderii sale calificate.

Orice sumă care este recunoscută ca o creștere a capitalurilor proprii ale unei entități constitutive și care este rezultatul distribuțiilor primite sau care urmează să fie primite în legătură cu fonduri proprii de nivel 1 suplimentar deținute de entitatea constitutivă este inclusă în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate.

Articolul 17

Excluderea profiturilor obținute din transportul maritim internațional

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „profit obținut din transportul maritim internațional” înseamnă profitul net obținut de o entitate constitutivă din următoarele activități, cu condiția ca transportul să nu fie efectuat pe căile navigabile interioare din aceeași jurisdicție:
- (i) transportul de călători sau de mărfuri pe nave în cadrul traficului internațional, indiferent dacă nava este deținută, închiriată sau altfel pusă la dispoziția entității constitutive;
 - (ii) transportul de călători sau de mărfuri pe nave în cadrul traficului internațional, în temeiul acordurilor de navlosire a sloturilor;
 - (iii) închirierea unei nave care urmează să fie utilizată pentru transportul de călători sau de mărfuri în traficul internațional, în regim charter, cu dotări și echipaj complet și alimentată integral;
 - (iv) închirierea unei nave utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în cadrul traficului internațional, în regim de navlosire a navelor nude, către o altă entitate constitutivă;
 - (v) participarea la o grupare, la o întreprindere comună sau la o agenție internațională de exploatare pentru transportul de călători sau de mărfuri pe cale navală în traficul internațional; și
 - (vi) vânzarea unei nave utilizate pentru transportul de călători sau de mărfuri în traficul internațional, cu condiția ca nava să fi fost deținută pentru a fi utilizată de entitatea constitutivă pentru o perioadă de cel puțin un an;
- (b) „profit auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional” înseamnă profitul net obținut de o entitate constitutivă din următoarele activități, cu condiția ca acestea să fie efectuate în principal în legătură cu transportul de călători sau de mărfuri cu nave în trafic internațional:
- (i) închirierea unei nave, în regim de navlosire a navelor nude, către o altă întreprindere maritimă care nu este o entitate constitutivă, cu condiția ca durata navlosirii să nu depășească trei ani;
 - (ii) vânzarea de bilete emise de alte întreprinderi de transport maritim pentru porțiunea internă a unei curse internaționale;
 - (iii) închirierea și depozitarea pe termen scurt a containerelor sau taxe de reținere pentru returnarea cu întârziere a containerelor;
 - (iv) furnizarea de servicii pentru alte întreprinderi de transport maritim de către ingineri, personalul de întreținere, manipulatorii de mărfuri, personalul de alimentație publică și personalul din cadrul serviciilor pentru clienți; și
 - (v) profit din investiții, în cazul în care investiția care generează profitul este realizată ca parte integrantă a desfășurării activității de exploatare a navelor în traficul internațional.

(2) Profitul obținut din transportul maritim internațional și profitul auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional ale unei entități constitutive sunt excluse din calculul profitului său sau al pierderii sale calificate, cu condiția ca entitatea constitutivă să demonstreze că gestionarea strategică sau comercială a tuturor navelor în cauză este efectiv desfășurată din jurisdicția în care își are sediul entitatea constitutivă.

(3) În cazul în care calculul profitului din transportul maritim internațional și al profitului auxiliar calificat din transportul maritim internațional ale unei entități constitutive conduce la o pierdere, această pierdere trebuie exclusă din calculul profitului sau al pierderii calificate a entității constitutive.

(4) Profitul auxiliar calificat agregat obținut din transportul maritim internațional al tuturor entităților constitutive care își au sediul într-o jurisdicție nu depășește 50 % din profitul obținut din transportul maritim internațional al acestor entități constitutive.

(5) Costurile suportate de o entitate constitutivă care pot fi atribuite în mod direct activităților sale de transport maritim internațional enumerate la alineatul (1) litera (a) și activităților auxiliare de transport maritim internațional calificate enumerate la alineatul (1) litera (b) se alocă acestor activități în scopul calculării profitului net obținut din transportul maritim internațional și a profitului auxiliar net calificat obținut din transportul maritim internațional al entității constitutive.

Costurile suportate de o entitate constitutivă care rezultă în mod indirect din activitățile sale de transport maritim internațional și din activitățile auxiliare de transport maritim internațional calificate se deduc din veniturile entității constitutive obținute din astfel de activități în scopul calculării profitului obținut din transportul maritim internațional și a profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional al entității constitutive pe baza veniturilor sale obținute din astfel de activități, proporțional cu veniturile sale totale.

(6) Toate costurile directe și indirecte atribuite profitului unei entități constitutive obținut din transportul maritim internațional și profitului auxiliar calificat obținut din transportul maritim internațional în conformitate cu alineatul (5) sunt excluse de la calculul profitului sau pierderii calificate.

Articolul 18

Alocarea profitului sau a pierderii calificate între o entitate principală și un sediu permanent

(1) În cazul în care o entitate constitutivă este un sediu permanent, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 13 litera (a), (b) sau (c), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitate este profitul net sau pierderea netă reflectată în situațiile financiare individuale ale respectivului sediu permanent.

În cazul în care un sediu permanent nu are situații financiare individuale, profitul său net sau pierderea sa netă înregistrată în contabilitate este suma reflectată în situațiile sale financiare individuale dacă acestea ar fi fost întocmite în mod independent și în conformitate cu standardul de contabilitate utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(2) În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției unui sediu permanent de la articolul 3 punctul 13 litera (a) sau (b), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitate se ajustează pentru a reflecta numai sumele și elementele de profit și cheltuieli care îi pot fi atribuite în conformitate cu tratatul fiscal aplicabil sau cu dreptul intern al jurisdicției în care este stabilită, indiferent de valoarea veniturilor supuse impozitării și de valoarea cheltuielilor deductibile în jurisdicția respectivă.

În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției sediului permanent de la articolul 3 punctul 13 litera (c), profitul său net sau pierderea sa netă din contabilitate se ajustează pentru a reflecta numai sumele și elementele de profit și cheltuieli care i-ar fi fost atribuite în conformitate cu articolul 7 din Convenția model a OCDE cu privire la impozitul pe venit și pe capital, astfel cum a fost modificată.

(3) În cazul în care o entitate constitutivă corespunde definiției sediului permanent de la articolul 3 punctul 13 litera (d), profitul său net sau pierderea sa netă înregistrată în contabilitate se calculează pe baza sumelor și elementelor de profit care sunt scutite în jurisdicția în care își are sediul entitatea principală și care pot fi atribuite operațiunilor desfășurate în afara jurisdicției respective și a sumelor și elementelor de cheltuieli care nu sunt deduse fiscal în jurisdicția în care își are sediul entitatea principală și care pot fi atribuite unor astfel de operațiuni.

(4) Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea unui sediu permanent nu se ia în considerare la determinarea profitului sau a pierderii calificate a entității principale, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (5).

(5) O pierdere calificată a unui sediu permanent este tratată drept cheltuială a entității principale în calculul profitului său sau a pierderii sale calificate în măsura în care pierderea sediului permanent este tratată drept cheltuială la calculul profitului național impozabil al respectivei entități principale și nu este dedusă dintr-un element al profitului național impozabil care este supus impozitării în temeiul legislației atât a jurisdicției entității principale, cât și a jurisdicției sediului permanent.

Profitul calificat obținut ulterior de sediul permanent este tratat ca profit calificat al entității principale până la valoarea pierderii calificate care a fost tratată anterior drept cheltuială a entității principale în temeiul primului paragraf.

Articolul 19

Alocarea profitului sau a pierderii calificate a unei entități transparente

(1) Din profitul net sau pierderea netă evidențiată în contabilitatea unei entități constitutive care este o entitate transparentă se scade suma alocabilă proprietarilor săi care nu sunt entități din grup și care dețin participații în capitalurile proprii într-o astfel de entitate transparentă în mod direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal, cu excepția cazului în care:

- (a) entitatea transparentă este o societate-mamă finală; sau
- (b) entitatea transparentă este deținută, direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente din punct de vedere fiscal, de către o societate-mamă finală astfel cum se menționează la litera (a).

(2) Profitul net sau pierderea netă înregistrată în contabilitatea unei entități constitutive care este o entitate transparentă se reduce cu profitul net sau pierderea netă înregistrată în contabilitate alocată unei alte entități constitutive.

(3) În cazul în care o entitate transparentă își desfășoară activitatea integral sau parțial prin intermediul unui sediu permanent, profitul său net sau pierderea sa netă înregistrat /ă în contabilitate, care rămâne după aplicarea alineatului (1) de la prezentul articol, se alocă respectivului sediu permanent în conformitate cu articolul 18.

(4) În cazul în care o entitate transparentă fiscal nu este societatea-mamă finală, profitul net sau pierderea netă înregistrat/ă în contabilitatea entității transparente, rămas/ă după aplicarea alineatelor (1) și (3), se alocă entităților sale constitutive proprietare în conformitate cu participațiile lor în capitalurile proprii în entitatea transparentă.

(5) În cazul în care o entitate transparentă este o entitate transparentă fiscal care este societatea-mamă finală sau o entitate hibridă inversată, orice profit net sau pierdere netă înregistrat /ă în contabilitatea entității transparente, rămas/ă după aplicarea alineatelor (1) și (3), se alocă societății-mamă finale sau entității hibride inversate.

(6) Alineatele (3), (4) și (5) se aplică separat pentru fiecare participație în capitalurile proprii în entitatea transparentă.

CAPITOLUL IV

CALCULUL IMPOZITELOR ACOPERITE AJUSTATE

Articolul 20

Impozitele acoperite

(1) Impozitele acoperite ale unei entități constitutive cuprind:

- (a) impozitele înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive în ceea ce privește venitul sau profitul său ori cota sa din venitul sau profitul unei entități constitutive în care aceasta deține o participație în capitalurile proprii;

- (b) impozitele pe profiturile distribuite, distribuirile preconizate ale profitului și cheltuielile care nu au legătură cu activitatea comercială, impuse în cadrul unui sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor;
 - (c) impozitele impuse în locul unui impozit pe profit general aplicabil; și
 - (d) impozitele percepute în raport cu rezultatul reportat și capitalurile proprii ale întreprinderilor, inclusiv impozitele pe componente multiple bazate pe profit și capitaluri proprii.
- (2) Impozitele acoperite ale unei entități constitutive exclud:
- (a) impozitul suplimentar datorat de o entitate-mamă în conformitate cu o IIR calificată;
 - (b) impozitul suplimentar datorat de o entitate constitutivă în temeiul unui impozit național suplimentar calificat;
 - (c) impozite care se atribuie unei ajustări efectuate de o entitate constitutivă ca urmare a aplicării unei UTPR calificate;
 - (d) impozitul de imputare rambursabil necalificat; și
 - (e) impozitele plătite de o societate de asigurări în legătură cu randamentele pentru deținătorii de polițe de asigurare.
- (3) Impozitele acoperite în legătură cu orice câștig net sau pierdere netă care rezultă din cedarea de imobilizări corporale locale, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (7) primul paragraf, în exercițiul financiar în care se exprimă opțiunea menționată la respectivul paragraf, sunt excluse din calculul impozitelor acoperite.

Articolul 21

Impozitele acoperite ajustate

- (1) Impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar se determină prin ajustarea sumei cheltuielilor actuale cu impozitele datorate în cadrul profitului net sau al pierderii nete din contabilitatea sa financiară, în ceea ce privește impozitele acoperite pentru exercițiul financiar, cu:
- (a) valoarea netă a adaosurilor și reducerilor la impozitele acoperite pentru exercițiul financiar, astfel cum se prevede la alineatele (2) și (3);
 - (b) valoarea totală a ajustărilor impozitului amânat, astfel cum se prevede la articolul 22; și
 - (c) orice creștere sau reducere a impozitelor acoperite înregistrate în capitalurile proprii sau în alte elemente ale rezultatului global în legătură cu sumele incluse în calculul profitului sau al pierderii calificate care vor face obiectul impozitării în temeiul normelor fiscale locale.
- (2) Adaosurile la impozitele acoperite ale unei entități constitutive pentru exercițiul financiar includ:
- (a) orice valoare a impozitelor acoperite înregistrate în contabilitate drept cheltuială în profitul calculat înainte de impozitare;
 - (b) orice valoare a creanței privind impozitul amânat asociată pierderii calificate, care a fost utilizată în conformitate cu articolul 23 alineatul (2);
 - (c) orice valoare a impozitelor acoperite legate de o situație fiscală incertă, excluse anterior în temeiul alineatului (3) litera (d), care este plătită în exercițiul financiar respectiv; și
 - (d) orice valoare a creditului sau a rambursării în ceea ce privește un credit fiscal rambursabil calificat care a fost înregistrat ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul.
- (3) Reducerile impozitelor acoperite ale unei entități constitutive pentru exercițiul financiar includ:
- (a) valoarea cheltuielilor curente cu impozitul în ceea ce privește profitul exclus din calculul profitului sau pierderii calificate în conformitate cu capitolul III;
 - (b) orice valoare a creditului sau a rambursării în ceea ce privește un credit fiscal rambursabil necalificat care nu a fost înregistrat ca o reducere a cheltuielilor curente cu impozitul;
 - (c) orice valoare a impozitelor acoperite rambursate sau creditate către o entitate constitutivă care nu au fost tratate ca o ajustare a cheltuielilor curente cu impozitul înregistrat în contabilitate, cu excepția cazului în care se referă la un credit fiscal rambursabil calificat;

- (d) valoarea cheltuielilor curente cu impozitul care se referă la o situație fiscală incertă; și
 - (e) orice valoare a cheltuielilor curente cu impozitul care nu se preconizează că vor fi plătite în termen de trei ani de la sfârșitul exercițiului financiar.
- (4) În scopul calculării impozitelor acoperite ajustate, în cazul în care o valoare a impozitului acoperit este descrisă la mai multe puncte de la alineatele (1), (2) și (3), aceasta este luată în considerare o singură dată.
- (5) În cazul în care, pentru un exercițiu financiar, nu există un profit net calificat într-o jurisdicție, iar valoarea impozitelor acoperite ajustate pentru jurisdicția respectivă este negativă și mai mică decât o sumă egală cu pierderea netă calificată înmulțită cu cota minimă de impozitare („impozitele acoperite ajustate estimate”), suma egală cu diferența dintre valoarea impozitelor acoperite ajustate și valoarea impozitelor acoperite ajustate estimate este tratată drept impozit suplimentar adițional pentru exercițiul financiar respectiv. Valoarea impozitului suplimentar adițional se alocă fiecărei entități constitutive din jurisdicția respectivă, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3).

Articolul 22

Valoarea totală a ajustării impozitului amânat

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „datorie înregistrată neacceptată” înseamnă:
 - (i) orice variație a cheltuielilor cu impozitul amânat înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive care se referă la o poziție fiscală incertă; și
 - (ii) orice variație a cheltuielilor cu impozitul amânat înregistrate în contabilitatea unei entități constitutive care se referă la distribuiri de la o entitate constitutivă;
 - (b) „datorie înregistrată nerecuperată” înseamnă orice creștere a unei datorii privind impozitul amânat înregistrate în contabilitate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar, care nu se estimează că va fi plătită în termenul prevăzut la alineatul (7) de la prezentul articol și pentru care entitatea constitutivă care depune declarația optează anual, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2), să nu o includă în valoarea totală a ajustării impozitului amânat pentru acest exercițiu financiar.
- (2) În cazul în care cota de impozitare aplicată în scopul calculării cheltuielii cu impozitul amânat este egală cu sau mai mică decât cota minimă de impozitare, valoarea totală a ajustării impozitului amânat care trebuie adăugată la impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (b) este cheltuiala cu impozitul amânat înregistrată în contabilitate cu privire la impozitele acoperite, sub rezerva ajustărilor în temeiul alineatelor (3)-(6) de la prezentul articol.
- În cazul în care cota de impozitare aplicată în scopul calculării cheltuielii cu impozitul amânat este mai mare decât cota minimă de impozitare, valoarea totală a ajustării impozitului amânat care trebuie adăugată la impozitele acoperite ajustate ale unei entități constitutive pentru un exercițiu financiar în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (b) este cheltuiala cu impozitul amânat înregistrată în contabilitate cu privire la impozitele acoperite recalculată la cota minimă de impozitare, sub rezerva ajustărilor în temeiul alineatelor (3)-(6) de la prezentul articol.
- (3) Valoarea totală a ajustării impozitului amânat se majorează cu:
- (a) orice valoare a datoriei înregistrată neacceptată sau a datoriei înregistrată nerecuperată plătită în cursul exercițiului financiar; și
 - (b) orice valoare a datoriei privind impozitul amânat recuperată, determinată într-un exercițiu financiar precedent, care a fost plătită în cursul exercițiului financiar.
- (4) În cazul în care, pentru un exercițiu financiar, o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi nu este recunoscută în contabilitate deoarece criteriile de recunoaștere nu sunt îndeplinite, valoarea totală a ajustării impozitului amânat se reduce cu valoarea care ar fi redus valoarea totală a ajustării impozitului amânat dacă ar fi fost înregistrată o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi pentru exercițiul financiar respectiv.
- (5) Valoarea totală a ajustării impozitului amânat nu include:
- (a) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește elementele excluse din calculul profitului sau pierderii calificate în conformitate cu capitolul III;

- (b) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește datoria înregistrată neacceptată și datoria înregistrată nerecuperată;
 - (c) impactul unei ajustări a evaluării sau al unei ajustări de recunoaștere contabilă cu privire la o creanță privind impozitul amânat;
 - (d) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat care rezultă dintr-o reevaluare în ceea ce privește o modificare a cotei naționale de impozitare aplicabile; și
 - (e) valoarea cheltuielilor cu impozitul amânat în ceea ce privește generarea și utilizarea creditelor fiscale.
- (6) În cazul în care o creanță privind impozitul amânat, care poate fi atribuită unei pierderi calificate a unei entități constitutive, a fost înregistrată pentru un exercițiu financiar la o cotă mai mică decât cota minimă de impozitare, aceasta poate fi recalculată la cota minimă de impozitare în același exercițiu financiar, cu condiția ca contribuabilul să poată demonstra că creanța privind impozitul amânat poate fi atribuită unei pierderi calificate.

În cazul în care o creanță privind impozitul amânat este majorată în conformitate cu primul paragraf, valoarea totală a ajustării impozitului amânat se reduce în consecință.

- (7) O datorie privind impozitul amânat care nu este reluată și a cărei valoare nu este plătită în cursul următoarelor cinci exerciții financiare trebuie recuperată în măsura în care a fost luată în considerare în valoarea totală a ajustării impozitului amânat a unei entități constitutive.

Valoarea datoriei privind impozitul amânat recuperate, determinată pentru exercițiul financiar curent, este tratată ca o reducere a impozitelor acoperite din al cincilea exercițiu financiar precedent celui curent, iar cota de impozitare efectivă și impozitul suplimentar aferent respectivului exercițiu financiar se recalculează în conformitate cu articolul 29 alineatul (1). Datoria privind impozitul amânat recuperată pentru exercițiul financiar curent este valoarea creșterii din categoria datoriei privind impozitul amânat care a fost inclusă în valoarea totală a ajustării impozitului amânat în cel de al cincilea exercițiu financiar precedent celui curent care nu a fost reluată până la sfârșitul ultimei zile a exercițiului financiar curent.

- (8) Prin derogare de la alineatul (7), în cazul în care o datorie privind impozitul amânat este o datorie înregistrată aferentă unei excepții de la regula de includere ulterioară, aceasta nu poate fi recuperată chiar dacă nu este reluată sau plătită în următorii cinci ani. O datorie înregistrată aferentă unei excepții de la regula de includere ulterioară este valoarea cheltuielilor cu impozitul înregistrate care poate fi atribuită variațiilor la nivelul datoriilor privind impozitul amânat asociate, în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) ajustări pentru recuperarea costurilor aferente imobilizărilor corporale;
- (b) costul unei licențe sau al unui acord similar din partea unui guvern pentru utilizarea bunurilor imobile sau exploatarea resurselor naturale care implică investiții semnificative în imobilizări corporale;
- (c) cheltuieli de cercetare și dezvoltare;
- (d) cheltuieli de dezafectare și de remediere;
- (e) contabilizarea la valoarea justă a câștigurilor nete nerealizate;
- (f) câștiguri nete din cursul de schimb valutar;
- (g) costuri de achiziție amânate aferente provizioanelor tehnice de asigurare și polițelor de asigurare;
- (h) câștiguri din vânzarea de imobilizări corporale situate în aceeași jurisdicție precum entitatea constitutivă care sunt reinvestite în imobilizări corporale în aceeași jurisdicție; și
- (i) sumele suplimentare înregistrate ca urmare a modificărilor principiului contabil în ceea ce privește elementele enumerate la literele (a)-(h).

Articolul 23

Opțiunea pierderii calificate

- (1) Prin derogare de la articolul 22, o entitate constitutivă care depune declarația poate stabili pierderea calificată pentru o jurisdicție în conformitate cu care o creanță privind impozitul amânat asociată unei pierderi calificate se determină pentru fiecare exercițiu financiar în care există o pierdere netă calificată în jurisdicția respectivă. În acest scop, creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate este egală cu pierderea netă calificată pentru un exercițiu financiar pentru jurisdicție înmulțită cu cota minimă de impozitare.

Nu se stabilesc pierderi calificate pentru o jurisdicție care dispune de un sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor, în temeiul articolului 40.

(2) Creanța privind impozitul amânat asociată unei pierderi calificate determinată în conformitate cu alineatul (1) se utilizează în orice exercițiu financiar ulterior în care există un profit net calificat pentru jurisdicție cu o valoare egală cu profitul net calificat înmulțit cu cota minimă de impozitare sau, dacă valoarea respectivă este mai redusă, cu valoarea care este disponibilă a creanței privind impozitul amânat asociate pierderii calificate.

(3) Creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate determinată în temeiul alineatului (1) se reduce cu valoarea utilizată pentru un exercițiu financiar, iar soldul se reportează în exercițiile financiare ulterioare.

(4) În cazul în care se revocă stabilirea respectivei pierderi calificate, orice creanță rămasă privind impozitul amânat asociată pierderii calificate determinată în temeiul alineatului (1) se reduce la zero începând cu prima zi a primului exercițiu financiar în care se stabilește că pierderea calificată nu mai este aplicabilă.

(5) Stabilirea pierderii calificate se depune împreună cu prima declarație privind impozitul suplimentar menționată la articolul 44 a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni care include jurisdicția pentru care se face alegerea.

(6) În cazul în care o entitate transparentă care este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni alege să utilizeze pierderea calificată în temeiul prezentului articol, creanța privind impozitul amânat asociată pierderii calificate se calculează prin raportare la pierderea calificată a entității transparente după reducerea efectuată în temeiul articolului 38 alineatul (3).

Articolul 24

Alocarea specifică a impozitelor acoperite suportate de anumite tipuri de entități constitutive

(1) Unui sediu permanent i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite care sunt recunoscute în contabilitatea unei entități constitutive și care se referă la profitul sau pierderea calificată a sediului permanent respectiv.

(2) Entității constitutive-proprietare i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite care sunt recunoscute în contabilitatea unei entități transparente fiscal și care se referă la profitul calificat sau la pierderea calificată alocată acelei entități constitutive-proprietare în conformitate cu articolul 19 alineatul (4).

(3) Unei entități constitutive i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite recunoscute în contabilitatea entităților sale constitutive-proprietare direct sau indirect în cadrul unui regim fiscal al societăților străine controlate, asupra părții lor din profitul societății străine controlate.

(4) Unei entități constitutive care este o entitate hibridă i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite recunoscute în contabilitatea entității constitutive-proprietare și care se referă la profitul calificat al entității hibride.

O „entitate hibridă” înseamnă o entitate tratată ca o persoană separată în scopul impozitării profiturilor în jurisdicția în care își are sediul, dar ca fiind transparentă din punct de vedere fiscal în jurisdicția în care își are sediul proprietarul său.

(5) Unei entități constitutive care a efectuat o distribuie în cursul exercițiului financiar i se alocă valoarea oricăror impozite acoperite înregistrate în contabilitatea entităților sale constitutive-proprietare direct pentru o astfel de distribuie.

(6) O entitate constitutivă căreia i-au fost alocate impozite acoperite în temeiul alineatelor (3) și (4) în ceea ce privește veniturile pasive cuprinde aceste impozite acoperite în impozitele sale acoperite ajustate într-o sumă egală cu impozitele acoperite alocate pentru astfel de venituri pasive.

Prin derogare de la primul paragraf, entitatea constitutivă menționată la primul paragraf include în impozitele sale acoperite ajustate valoarea rezultată din înmulțirea procentului impozitului suplimentar pentru jurisdicție cu valoarea venitului pasiv al entității constitutive care este inclus în cadrul unui regim fiscal al societăților străine controlate sau al unei norme de transparență fiscală în cazul în care rezultatul este mai mic decât valoarea determinată în temeiul primului paragraf. În sensul prezentului paragraf, procentul impozitului suplimentar pentru jurisdicție se determină fără a lua în considerare impozitele acoperite suportate în legătură cu aceste venituri pasive de către entitatea constitutivă-proprietară.

Orice impozit acoperit al entității constitutive-proprietare suportat în legătură cu veniturile pasive rămase după aplicarea prezentului alineat nu se repartizează în conformitate cu alineatele (3) și (4).

În sensul prezentului alineat, „venituri pasive” înseamnă următoarele elemente de venit incluse în profitul calificat, în măsura în care o entitate constitutivă-proprietară a fost supusă impozitării în temeiul unui regim fiscal al societăților străine controlate sau ca urmare a unei participații în capitalurile proprii ale unei entități hibride:

- (a) un dividend sau echivalente ale dividendelor;
- (b) dobânzi sau echivalente ale dobânzilor;
- (c) chirii;
- (d) redevențe;
- (e) anuități; sau
- (f) câștiguri nete din bunuri imobile de tipul celor care generează veniturile descrise la literele (a)-(e).

(7) În cazul în care profitul calificat al unui sediu permanent este tratat ca profit calificat al entității principale în conformitate cu articolul 18 alineatul (5), orice impozit acoperit care apare în jurisdicția în care este situat sediul permanent și care este asociat cu astfel de venituri este tratat ca impozit acoperit al entității principale pentru o sumă care nu depășește aceste profituri înmulțită cu cea mai ridicată cotă de impozitare a profiturilor obișnuite din jurisdicția în care își are sediul entitatea principală.

Articolul 25

Ajustări ulterioare declarării și modificări ale cotei de impozitare

(1) În cazul în care o entitate constitutivă înregistrează o ajustare a impozitelor sale acoperite pentru un exercițiu financiar precedent în contabilitate, ajustarea respectivă este tratată ca o ajustare a impozitelor acoperite în exercițiul financiar în care se face ajustarea, cu excepția cazului în care ajustarea se referă la un exercițiu financiar în care există o scădere a impozitelor acoperite pentru jurisdicție.

În cazul în care există o scădere a impozitelor acoperite care au fost cuprinse în impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive pentru un exercițiu financiar anterior, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru respectivul exercițiu financiar se recalculează în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) prin reducerea impozitelor acoperite ajustate cu valoarea reducerii impozitelor acoperite. Profitul calificat pentru exercițiul financiar și orice exercițiu financiar precedent se ajustează în consecință.

La momentul în care se exprimă opțiunea anuală a entității constitutive care depune declarația, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2), o scădere nesemnificativă a impozitelor acoperite poate fi tratată ca o ajustare a impozitelor acoperite în exercițiul financiar în care se face ajustarea. O scădere nesemnificativă a impozitelor acoperite este o scădere a cifrelor agregate cu mai puțin de 1 000 000 EUR a impozitelor acoperite ajustate determinate pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar.

(2) În cazul în care cota națională de impozitare aplicabilă este redusă sub cota minimă de impozitare și o astfel de reducere duce la o cheltuială cu impozitul amânat, valoarea cheltuielii cu impozitul amânat rezultată este tratată ca o ajustare a datoriei entității constitutive pentru impozitele acoperite care sunt luate în considerare în conformitate cu articolul 21 pentru un exercițiu financiar precedent.

(3) În cazul în care o cheltuială cu impozitul amânat a fost luată în considerare la o cotă mai mică decât cota minimă de impozitare, iar cota de impozitare aplicabilă este ulterior majorată, valoarea cheltuielii cu impozitul amânat care rezultă din această creștere trebuie tratată în momentul plății ca o ajustare a datoriei unei entități constitutive privind impozitele acoperite solicitate pentru un exercițiu financiar precedent în conformitate cu articolul 21.

Ajustarea în conformitate cu primul paragraf nu depășește o sumă egală cu cheltuiala cu impozitul amânat recalculată la cota minimă de impozitare.

(4) În cazul în care o sumă mai mare de 1 000 000 EUR din suma înregistrată de o entitate constitutivă drept cheltuială curentă cu impozitul și cuprinsă în impozitele acoperite ajustate pentru un exercițiu financiar nu este plătită în termen de trei ani de la sfârșitul exercițiului financiar respectiv, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru exercițiul financiar în care suma neplătită a fost solicitată ca impozit acoperit se recalculează în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) prin excluderea acestei sume neplătite din impozitele acoperite ajustate.

CAPITOLUL V

CALCULUL COTEI EFECTIVE DE IMPOZITARE ȘI AL IMPOZITULUI SUPLEMENTAR

Articolul 26

Determinarea cotei efective de impozitare

(1) Cota efectivă de impozitare a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar și pentru fiecare jurisdicție, cu condiția să existe un profit net calificat în jurisdicție, în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Cota efectivă de impozitare} = \frac{\text{impozitele acoperite ajustate ale entităților constitutive din jurisdicția respectivă}}{\text{profitul net calificat al entităților constitutive din jurisdicția respectivă}}$$

unde impozitele acoperite ajustate ale entităților constitutive reprezintă suma impozitelor acoperite ajustate ale tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția determinată în conformitate cu capitolul IV.

(2) Profitul net calificat sau pierderea netă calificată a entităților constitutive din jurisdicția respectivă pentru un exercițiu financiar se determină în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Profitul net calificat sau pierderea netă calificată} = \text{profitul calificat al entităților constitutive} - \text{pierderile calificate ale entităților constitutive}$$

unde:

- (a) profitul calificat al entităților constitutive reprezintă suma pozitivă, dacă este cazul, a profitului calificat al tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicție, determinat în conformitate cu capitolul III.
- (b) pierderile calificate ale entităților constitutive reprezintă suma pierderilor calificate ale tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicție, determinate în conformitate cu capitolul III.

(3) Impozitele acoperite ajustate și profitul sau pierderea calificată ale entităților constitutive care sunt entități de investiții sunt excluse din calculul cotei efective de impozitare în conformitate cu alineatul (1) și din calculul profitului net calificat în conformitate cu alineatul (2).

(4) Cota efectivă de impozitare a fiecărei entități constitutive apatride se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de cota efectivă de impozitare a tuturor celorlalte entități constitutive.

Articolul 27

Calculul impozitului suplimentar

(1) În cazul în care cota efectivă de impozitare a unei jurisdicții în care își au sediul entitățile constitutive este mai mică decât cota minimă de impozitare pentru un exercițiu financiar, grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni calculează separat impozitul suplimentar pentru fiecare dintre entitățile sale constitutive care are profituri calificate cuprinse în calculul profitului net calificat al jurisdicției respective. Impozitul suplimentar se calculează la nivel de jurisdicție.

(2) Procentul impozitului suplimentar pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este diferența pozitivă în puncte procentuale, dacă există, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Procentul impozitului suplimentar} = \text{cota minimă de impozitare} - \text{cota efectivă de impozitare}$$

unde cota efectivă de impozitare este cota calculată în conformitate cu articolul 26.

(3) Impozitul suplimentar jurisdicțional pentru un exercițiu financiar este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Impozitul suplimentar jurisdicțional} = (\text{procentul impozitului suplimentar} \times \text{profitul excedentar}) + \text{impozitul suplimentar adițional} - \text{impozitul suplimentar național}$$

unde:

- (a) impozitul suplimentar adițional este valoarea impozitului determinată în conformitate cu articolul 29 pentru exercițiul financiar;
- (b) impozitul suplimentar național este valoarea impozitului pentru exercițiul fiscal determinată în conformitate cu articolul 11 sau cu un impozit suplimentar național calificat dintr-o jurisdicție dintr-o țară terță.

(4) Profitul excedentar pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar menționat la alineatul (3) este valoarea pozitivă, dacă este cazul, calculată în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Profitul excedentar} = \text{profitul net calificat} - \text{excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică}$$

unde:

- (a) profitul net calificat este profitul determinat în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) pentru jurisdicție;
- (b) excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică este suma determinată în conformitate cu articolul 28 pentru jurisdicție.

(5) Impozitul suplimentar al unei entități constitutive pentru exercițiul financiar curent se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Impozitul suplimentar al unei entități constitutive} = \text{impozitul suplimentar jurisdicțional}$$

$$\times \frac{\text{profitul calificat al entității constitutive}}{\text{profitul calificat agregat al tuturor entităților constitutive}}$$

unde:

- (a) profitul calificat al entității constitutive pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este profitul determinat în conformitate cu capitolul III;
- (b) profitul calificat agregat al tuturor entităților constitutive pentru o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este suma profitului calificat al tuturor entităților constitutive care își au sediul în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar.

(6) În cazul în care impozitul suplimentar jurisdicțional rezultă dintr-o recalculare în temeiul articolului 29 alineatul (1) și nu există un profit net calificat în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar, impozitul suplimentar se alocă fiecărei entități constitutive utilizând formula prevăzută la alineatul (5) de la prezentul articol, pe baza profitului calificat al entităților constitutive în exercițiile financiare pentru care se efectuează recalculările în temeiul articolului 29 alineatul (1).

(7) Impozitul suplimentar al fiecărei entități constitutive apatride se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de impozitul suplimentar al tuturor celorlalte entități constitutive.

Articolul 28

Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „angajați eligibili” înseamnă angajații cu normă întreagă sau cu fracțiune de normă ai unei entități constitutive și contractanții independenți care participă la activitățile obișnuite de exploatare ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni sub conducerea și controlul grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni;

(b) „costuri salariale eligibile” înseamnă cheltuielile cu remunerarea angajaților, inclusiv salariile, alte drepturi de natură salarială și alte cheltuieli care oferă angajatului un beneficiu personal direct și separat, cum ar fi contribuțiile de asigurări de sănătate și la sistemul de pensii, impozitele pe salarii și pentru ocuparea forței de muncă, precum și contribuțiile angajatorului la asigurările sociale;

(c) „imobilizări corporale eligibile” înseamnă:

- (i) imobilizări corporale situate în jurisdicția respectivă;
- (ii) resurse naturale situate în jurisdicția respectivă;
- (iii) dreptul unui locatar de a utiliza imobilizările corporale situate în jurisdicția respectivă; și
- (iv) o licență sau un acord similar din partea guvernului pentru utilizarea bunurilor imobile sau exploatarea resurselor naturale care implică investiții semnificative în imobilizări corporale.

(2) Cu excepția cazului în care o entitate constitutivă care depune declarația a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni optează, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2), să nu aplice excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică pentru exercițiul financiar, profitul net calificat pentru o jurisdicție se reduce, în scopul calculării impozitului suplimentar, cu un quantum egal cu suma dintre excluderea pe baza costurilor cu salariile menționată la alineatul (3) de la prezentul articol și excluderea pe baza imobilizărilor corporale menționată la alineatul (4) de la prezentul articol pentru fiecare entitate constitutivă care își are sediul în jurisdicția respectivă.

(3) Excluderea pe baza costurilor cu salariile ale unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție este egală cu 5 % din costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili care desfășoară activități pentru grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni în jurisdicția respectivă, cu excepția costurilor salariale eligibile care:

- (a) sunt capitalizate și incluse în valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile;
- (b) sunt atribuite profitului care este exclus în conformitate cu articolul 17.

(4) Excluderea pe baza imobilizărilor corporale a unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție este egală cu 5 % din valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile situate în jurisdicția respectivă, cu excepția:

- (a) valorii contabile a bunurilor, inclusiv a terenurilor și clădirilor, care sunt deținute în vederea vânzării, a închirierii sau a investițiilor;
- (b) valorii contabile a imobilizărilor corporale utilizate pentru a obține profit care este exclus în conformitate cu articolul 17.

(5) În sensul alineatului (4), valoarea contabilă a imobilizărilor corporale eligibile este media valorii contabile a imobilizărilor corporale eligibile la începutul și la sfârșitul exercițiului financiar, înregistrată în scopul pregătirii situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, din care se scade orice deprecieri, amortizare și epuizare acumulate și la care se adaugă orice sumă care poate fi atribuită capitalizării cheltuielilor cu masa salarială.

(6) În sensul alineatelor (3) și (4), costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale unei entități constitutive care este un sediu permanent sunt cele care sunt incluse în situațiile financiare individuale în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2), cu condiția ca cheltuielile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile să fie situate în aceeași jurisdicție ca sediul permanent.

Costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale unui sediu permanent nu sunt luate în considerare pentru costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale entității principale.

În cazul în care profitul unui sediu permanent a fost exclus, integral sau parțial, în temeiul articolului 19 alineatul (1) și al articolului 38 alineatul (5), costurile salariale eligibile și imobilizările corporale eligibile ale respectivului sediu permanent sunt excluse în aceeași proporție din calculul efectuat în temeiul prezentului articol pentru grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni.

(7) Costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili plătite de o entitate transparentă și imobilizările corporale eligibile deținute de aceasta care nu sunt alocate în temeiul alineatului (6) se alocă:

- (a) entităților constitutive-proprietare ale entității transparente, proporțional cu suma care le-a fost alocată în temeiul articolului 19 alineatul (4), cu condiția ca angajații eligibili și imobilizările corporale eligibile să se afle în jurisdicția entității constitutive-proprietare; și
- (b) entității transparente, dacă este societatea-mamă finală, reduse proporțional cu veniturile excluse din calculul profitului calificat al entității transparente în temeiul articolului 38 alineatele (1) și (2), cu condiția ca angajații eligibili și imobilizările corporale eligibile să se afle în jurisdicția entității transparente.

Toate celelalte costuri salariale eligibile și imobilizări corporale eligibile ale entității transparente sunt excluse din calculele excluderii profitului pentru activitățile cu substanță economică ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni.

(8) Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică pentru fiecare entitate constitutivă apartinând se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, separat de excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică a tuturor celorlalte entități constitutive.

(9) Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică calculată în temeiul prezentului articol nu include excluderea pe baza costurilor cu salariile și excluderea pe baza imobilizărilor corporale ale entităților constitutive care sunt entități de investiții în jurisdicția respectivă.

Articolul 29

Impozitul suplimentar adițional

(1) În cazul în care, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3), articolul 16 alineatul (7), articolul 22 alineatul (6), articolul 25 alineatele (1) și (4) și articolul 40 alineatul (5), o ajustare a impozitelor acoperite sau a profitului calificat ori a pierderii calificate conduce la recalcularea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar al grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni pentru un exercițiu financiar precedent, cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar se recalculează în conformitate cu normele prevăzute la articolele 26, 27 și 28. Orice valoare a impozitului suplimentar incremental care rezultă dintr-o astfel de recalculare este tratată ca un impozit suplimentar adițional în sensul articolului 27 alineatul (3) pentru exercițiul financiar în cursul căruia se efectuează recalcularea.

(2) În cazul în care există un impozit suplimentar adițional și nu există un profit net calificat pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar, profitul calificat al fiecărei entități constitutive situate în jurisdicție este o sumă egală cu impozitul suplimentar alocat respectivelor entități constitutive în temeiul articolului 27 alineatele (5) și (6) împărțit la cota minimă de impozitare.

(3) În cazul în care, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5), se datorează un impozit suplimentar adițional, profitul calificat al fiecărei entități constitutive care are sediul în jurisdicție este o sumă egală cu impozitul suplimentar alocat entității constitutive respective împărțit la cota minimă de impozitare. Alocarea se face proporțional pentru fiecare entitate constitutivă, pe baza următoarei formule:

(Profitul calificat sau pierderea calificată x cota minimă de impozitare) – impozite acoperite ajustate

Impozitul suplimentar adițional se alocă numai entităților constitutive care înregistrează o valoare a impozitului acoperit ajustat care este mai mică de zero și mai mică decât profitul calificat sau pierderea calificată a entităților constitutive respective, înmulțită cu cota minimă de impozitare.

(4) În cazul în care unei entități constitutive i se alocă un impozit suplimentar adițional în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 27 alineatele (5) și (6), o astfel de entitate constitutivă este tratată ca o entitate constitutivă impozitată la un nivel redus în sensul articolului II.

Articolul 30

Excluderea de minimis

(1) Prin derogare de la articolele 26-29 și de la articolul 31, la alegerea entității constitutive care depune declarația, impozitul suplimentar datorat pentru entitățile constitutive care au sediul într-o jurisdicție este egal cu zero pentru un exercițiu financiar dacă, pentru respectivul exercițiu financiar:

- (a) venitul mediu calificat al tuturor entităților constitutive care au sediul în jurisdicția respectivă este mai mic de 10 000 000 EUR; și

- (b) profitul sau pierderea medie calificată a tuturor entităților constitutive din jurisdicția respectivă reprezintă o pierdere sau este mai mică de 1 000 000 EUR.

exprimarea opțiunii se face anual în conformitate cu articolul 45 alineatul (2).

(2) Venitul sau profitul mediu calificat ori pierderea medie calificată menționată la alineatul (1) este media veniturilor calificate sau a profiturilor calificate ori a pierderilor calificate ale entităților constitutive care își au sediul în jurisdicția respectivă pentru exercițiul financiar respectiv și pentru cele două exerciții financiare precedente.

În cazul în care nu există entități constitutive cu venituri sau pierderi calificate care își au sediul în jurisdicția respectivă în primul sau al doilea exercițiu financiar precedent, sau ambele, aceste exerciții financiare sunt excluse din calculul venitului sau profitului mediu calificat ori a pierderii medii calificate a jurisdicției respective.

(3) Veniturile calificate ale entităților constitutive care au sediul într-o jurisdicție pentru un exercițiu financiar reprezintă suma tuturor veniturilor entităților constitutive care își au sediul în jurisdicția respectivă, reduse sau majorate cu orice ajustare efectuată în conformitate cu capitolul III.

(4) Profitul calificat sau pierderea calificată a unei entități constitutive care are sediul într-o jurisdicție pentru un exercițiu financiar este profitul net calificat sau pierderea netă calificată a jurisdicției respective, calculată în conformitate cu articolul 26 alineatul (2).

(5) Excluderea *de minimis* prevăzută la alineatele (1)-(4) nu se aplică entităților constitutive apatride și entităților de investiții. Veniturile și profiturile calificate sau pierderile calificate ale acestor entități sunt excluse din calculul excluderii *de minimis*.

Articolul 31

Entități constitutive deținute de acționari minoritari

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „entitate constitutivă deținută de acționari minoritari” înseamnă o entitate constitutivă în care societatea-mamă finală deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii de cel mult 30 %;
- (b) „societate-mamă deținută de acționari minoritari” înseamnă o entitate constitutivă deținută de acționari minoritari care dețin, direct sau indirect, interesele de control ale unei alte entități constitutive deținute de acționari minoritari, cu excepția cazului în care interesele de control ale fostei entități sunt deținute, direct sau indirect, de o altă entitate constitutivă deținută de acționari minoritari;
- (c) „subgrup deținut de acționari minoritari” înseamnă o societate-mamă deținută de acționari minoritari și filialele sale deținute de acționari minoritari; și
- (d) „filială deținută de acționari minoritari” înseamnă o entitate constitutivă deținută de acționari minoritari ale cărei interese de control sunt deținute, direct sau indirect, de o societate-mamă deținută de acționari minoritari.

(2) Calculul cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar pentru o jurisdicție în conformitate cu capitolele III-VII în ceea ce privește membrii unui subgrup deținut de acționari minoritari se aplică ca și cum fiecare subgrup deținut de acționari minoritari ar fi un grup distinct de întreprinderi multinaționale sau un grup național distinct de mari dimensiuni.

Impozitele acoperite ajustate și profitul calificat sau pierderea calificată ale membrilor unui subgrup deținut de acționari minoritari sunt excluse de la determinarea valorii reziduale a cotei efective de impozitare a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni calculate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) și din profitul net calificat calculat în conformitate cu articolul 26 alineatul (2).

(3) Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar ale unei entități constitutive deținute de acționari minoritari care nu este membră a unui subgrup deținut de acționari minoritari se calculează la nivel de entitate, în conformitate cu capitolele III-VII.

Impozitele acoperite ajustate și profitul calificat sau pierderea calificată ale entității constitutive deținute de acționari minoritari sunt excluse de la determinarea valorii reziduale a cotei efective de impozitare a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni calculate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) și din profitul net calificat calculat în conformitate cu articolul 26 alineatul (2).

Prezentul alineat nu se aplică unei entități constitutive deținute de acționari minoritari care este o entitate de investiții.

Articolul 32

Regimurile de protecție

Prin derogare de la articolele 26-31, statele membre se asigură că, la alegerea entității constitutive care depune declarația, impozitul suplimentar datorat de un grup într-o jurisdicție este considerat zero pentru un exercițiu financiar dacă nivelul efectiv de impozitare a entităților constitutive situate în jurisdicția respectivă îndeplinește condițiile unui acord internațional eligibil în materie de regimuri de protecție.

În sensul primului paragraf, „acord internațional eligibil în materie de regimuri de protecție” înseamnă un set internațional de norme și condiții la care au consimțit toate statele membre și care acordă grupurilor care intră sub incidența prezentei directive posibilitatea de a alege să beneficieze de unul sau mai multe regimuri de protecție pentru o jurisdicție.

CAPITOLUL VI

REGULI SPECIALE PRIVIND RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR ȘI STRUCTURILE DE HOLDING

Articolul 33

Aplicarea pragului privind veniturile consolidate în cazul fuziunilor și divizărilor grupului

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) „fuziune” înseamnă orice aranjament prin care:

- (i) toate sau aproape toate entitățile grupului sau din două sau mai multe grupuri separate sunt supuse controlului comun, astfel încât acestea constituie entități ale unui grup combinat; sau
- (ii) o entitate care nu este membră a unui grup este supusă controlului comun împreună cu o altă entitate sau un alt grup, astfel încât acestea să constituie entități ale unui grup combinat;

(b) „divizare ulterioară fuziunii” înseamnă orice aranjament prin care entitățile unui singur grup sunt separate în două sau mai multe grupuri diferite care nu mai sunt consolidate de către aceeași societate-mamă finală.

(2) În cazul în care două sau mai multe grupuri fuzionează pentru a forma un singur grup în oricare dintre ultimele patru exerciții financiare consecutive imediat precedente exercițiului financiar de referință, pragul privind veniturile consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni menționat la articolul 2 se consideră a fi atins pentru orice exercițiu financiar precedent fuziunii dacă suma veniturilor incluse în fiecare dintre situațiile lor financiare consolidate pentru exercițiul financiar respectiv este de cel puțin 750 000 000 EUR.

(3) În cazul în care o entitate care nu este membră a unui grup („ținta”) fuzionează cu o entitate sau un grup („entitatea achizitoare”) în cursul exercițiului financiar de referință și ori ținta, ori entitatea achizitoare nu are situații financiare consolidate în niciunul dintre ultimele patru exerciții financiare consecutive imediat precedente exercițiului financiar de referință, pragul privind veniturile consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni se consideră a fi atins pentru anul respectiv dacă suma veniturilor incluse în fiecare dintre situațiile lor financiare sau situațiile financiare consolidate pentru exercițiul financiar respectiv este de cel puțin 750 000 000 EUR.

(4) În cazul în care un singur grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive este supus unei operațiuni de divizare în două sau mai multe grupuri (fiecare un „grup divizat”), pragul privind veniturile consolidate se consideră a fi atins de grupul rezultat ca urmare a divizării atunci când:

- (a) în primul exercițiu financiar de referință care se încheie după divizare, grupul divizat are un venit anual de cel puțin 750 000 000 EUR în exercițiul financiar respectiv;
- (b) în perioada cuprinsă între al doilea și al patrulea exercițiu financiar de referință care se încheie după divizare, grupul divizat are venituri anuale de cel puțin 750 000 000 EUR în cel puțin două dintre exercițiile financiare respective.

Articolul 34

Entități constitutive care se alătură și care părăsesc un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni

(1) În cazul în care o entitate („ținta”) devine sau încetează să mai fie o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni ca urmare a unui transfer de participații directe sau indirecte în capitalurile proprii ale țintei sau atunci când ținta devine societatea-mamă finală a unui nou grup în cursul unui exercițiu financiar („anul achiziției”), ținta este tratată ca membru al grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni în sensul prezentei directive, cu condiția ca o parte din activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile sale de trezorerie să fie inclusă linie cu linie în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale în anul achiziției.

Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar ale țintei se calculează în conformitate cu alineatele (2)-(8).

(2) În anul achiziției, un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni ia în considerare numai profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară și impozitele acoperite ajustate ale țintei care sunt incluse în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale în sensul prezentei directive.

(3) În anul achiziției și în fiecare exercițiu financiar ulterior, profitul sau pierderea calificată și impozitele acoperite ajustate ale țintei se bazează pe valoarea contabilă istorică a activelor și pasivelor sale.

(4) În anul achiziției, pentru calculul costurilor salariale eligibile ale țintei în temeiul articolului 28 alineatul (3) se ține seama numai de costurile care sunt reflectate în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(5) Calculul valorii contabile a imobilizărilor corporale eligibile ale țintei în temeiul articolului 28 alineatul (4) se ajustează, după caz, proporțional cu perioada în care ținta a fost membră a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în cursul anului achiziției.

(6) Cu excepția creanței privind impozitul amânat aferentă pierderii calificate astfel cum se menționează la articolul 23, creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat ale unei ținte care sunt transferate între grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni sunt luate în considerare de grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor în același mod și în aceeași măsură precum în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor ar fi controlat ținta atunci când au apărut aceste creanțe și datorii.

(7) Datoriile privind impozitul amânat ale țintei care au fost incluse anterior în valoarea totală a ajustării impozitului amânat sunt tratate ca fiind reluate, în sensul articolului 22 alineatul (7), de către grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cedent și ca rezultând de la grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni achizitor în anul achiziției, cu excepția că în acest caz orice reducere ulterioară a impozitelor acoperite în temeiul articolului 22 alineatul (7) produce efecte în anul în care este recuperată suma.

(8) În cazul în care ținta este o entitate-mamă și este o entitate din grup în două sau mai multe grupuri de întreprinderi multinaționale sau grupuri naționale de mari dimensiuni în cursul anului achiziției, aceasta aplică separat IIR pentru părțile sale alocabile din impozitul suplimentar al entităților constitutive impozitate la un nivel redus determinat pentru fiecare grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni.

(9) Prin derogare de la alineatele (1)-(8), achiziționarea sau cedarea unei participații de control într-o țintă este tratată ca o achiziție sau o cedare de active și pasive, în cazul în care jurisdicția în care își are sediul ținta sau, în cazul unei entități transparente fiscal, jurisdicția în care sunt situate activele tratează achiziția sau cedarea respectivei participații de control în același mod sau în mod similar precum în cazul achiziționării sau cedării de active și pasive și impune vânzătorului un impozit acoperit pe baza diferenței dintre baza de impozitare și contravaloarea plătită în schimbul participației de control sau al valorii juste a activelor și pasivelor.

Articolul 35

Transferul de active și pasive

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „reorganizare” înseamnă o restructurare sau un transfer de active și pasive, cum ar fi o fuziune, o divizare, o lichidare sau o tranzacție similară în care:
 - (i) contravaloarea transferului este constituită, în întregime sau în mare parte, din participațiile în capitalurile proprii emise de entitatea constitutivă achizitoare sau de o persoană care are legătură cu entitatea constitutivă achizitoare sau, în cazul unei lichidări, din participații în capitalurile proprii ale țintei sau, în cazul în care nu se furnizează nicio contravaloare, atunci când emisiunea de participații în capitalurile proprii nu are scop economic;
 - (ii) câștigul sau pierderea entității constitutive cedente aferentă activelor respective nu este supusă impozitării, integral sau parțial; și
 - (iii) legislația fiscală din jurisdicția în care își are sediul entitatea constitutivă achizitoare impune entității constitutive achizitoare să calculeze profitul impozabil după cedare sau achiziție utilizând baza de impozitare a entității constitutive cedente pentru active, ajustată cu orice câștig sau pierdere care nu se califică din cedare sau achiziție;
- (b) „câștig sau pierdere care nu se califică” înseamnă valoarea cea mai mică dintre câștigul sau pierderea entității constitutive cedente care rezultă în legătură cu o reorganizare supusă impozitării acolo unde își are sediul entitatea constitutivă cedentă și câștigul sau pierderea contabilă financiară rezultată în legătură cu reorganizarea.

(2) O entitate constitutivă care cedează active și pasive (denumită în continuare „entitatea constitutivă cedentă”) include câștigul sau pierderea care rezultă din cedare în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate.

O entitate constitutivă care achiziționează active și pasive (denumită în continuare „entitatea constitutivă achizitoare”) își determină profitul sau pierderea calificată pe baza valorii sale contabile a activelor și pasivelor achiziționate, determinată în conformitate cu standardul de contabilitate financiară utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care cedarea sau achiziția de active și pasive se realizează în contextul unei reorganizări:

- (a) entitatea constitutivă cedentă exclude orice câștig sau pierdere care rezultă din cedare din calculul profitului său sau al pierderii sale calificate; și
- (b) entitatea constitutivă achizitoare își determină profitul sau pierderea calificată pe baza valorii contabile a activelor și pasivelor ale entității constitutive cedente la momentul cedării.

(4) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), în cazul în care cedarea activelor și pasivelor se realizează în contextul unei reorganizări care are drept rezultat, pentru entitatea constitutivă cedentă, un câștig sau o pierdere care nu se califică:

- (a) entitatea constitutivă cedentă include câștigul sau pierderea din cedare în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate în limita câștigului sau pierderii care nu se califică; și

- (b) entitatea constitutivă achizitoare își determină profitul calificat sau pierderea calificată după achiziție utilizând valoarea contabilă a entității constitutive cedent pentru activele și pasivele dobândite la cedare, ajustată în conformitate cu normele fiscale locale ale entității constitutive achizitoare pentru a lua în considerare câștigul sau pierderea care nu se califică.
- (5) La alegerea entității constitutive care depune declarația, atunci când unei entități constitutive i se solicită sau i se permite să ajusteze baza activelor sale și valoarea datoriilor sale la valoarea justă în scopuri fiscale în jurisdicția în care își are sediul, entitatea constitutivă respectivă poate:
- (a) să includă, în calculul profitului său sau al pierderii sale calificate, o valoare a câștigului sau pierderii aferente fiecăruia dintre activele și pasivele sale, care este:
- (i) egală cu diferența dintre valoarea contabilă în scopuri de contabilitate financiară a activului sau pasivului imediat înainte de data evenimentului care a declanșat ajustarea fiscală („evenimentul declanșator”) și valoarea justă a activului sau a pasivului imediat după evenimentul declanșator; și
- (ii) diminuată (sau majorată) cu câștigul sau pierderea care nu se califică, dacă există, care rezultă în legătură cu evenimentul declanșator;
- (b) să utilizeze valoarea justă în scopuri de contabilitate financiară a activului sau a pasivului imediat după evenimentul declanșator pentru a calcula profitul sau pierderea calificată în exercițiile financiare care se încheie după evenimentul declanșator; și
- (c) să includă totalul net al valorilor determinate la litera (a) în profitul sau pierderea calificată a entității constitutive într-unul dintre următoarele moduri:
- (i) totalul net al sumelor respective este inclus în exercițiul financiar în care are loc evenimentul declanșator; sau
- (ii) o sumă egală cu sumele totale nete respective împărțite la cinci este inclusă în exercițiul financiar în care are loc evenimentul declanșator și în fiecare dintre cele patru exerciții financiare imediat următoare, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă părăsește grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni într-un exercițiu fiscal din această perioadă, caz în care suma rămasă va fi inclusă integral în exercițiul financiar respectiv.

Articolul 36

Asocieri în participație

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „asociere în participație” înseamnă o entitate ale cărei rezultate financiare sunt raportate prin metoda punerii în echivalență în situațiile financiare consolidate ale societății-mamă finale, cu condiția ca societatea-mamă finală să dețină, direct sau indirect, cel puțin 50 % din participația sa în capitalurile proprii.
- O asociere în participație nu include:
- (i) o societate-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care urmează să aplice IIR;
- (ii) o entitate exclusă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (3);
- (iii) o entitate ale cărei participații în capitalurile proprii deținute de grupul de întreprinderi multinaționale sau de grupul național de mari dimensiuni sunt deținute direct prin intermediul unei entități excluse menționate la articolul 2 alineatul (3) și care îndeplinește una dintre următoarele condiții:
- își desfășoară activitatea exclusiv sau aproape exclusiv în scopul de a deține active sau de a investi fonduri în beneficiul investitorilor săi;
 - desfășoară activități auxiliare celor desfășurate de entitatea exclusă; sau
 - majoritatea profiturilor sale sunt excluse din calculul profitului calificat sau al pierderii calificate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) literele (b) și (c);

- (iv) o entitate care este deținută de un grup de întreprinderi multinaționale sau de un grup național de mari dimensiuni compus exclusiv din entități excluse; sau
- (v) o filială a unei asocieri în participație;
- (b) „filială a unei asocieri în participație” înseamnă:
 - (i) o entitate ale cărei active, pasive, profituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie sunt consolidate printr-o asocierie în participație conform unui standard de contabilitate financiară acceptat sau ar fi fost consolidate dacă asocierea în participație ar fi fost obligată să consolideze astfel de active, datorii, venituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie conform unui standard de contabilitate financiară acceptat; sau
 - (ii) un sediu permanent a cărui entitate principală este o asocierie în participație sau o entitate menționată la punctul (i). În aceste cazuri, sediul permanent este tratat ca o filială a unei asocieri în participație separată.
- (2) O societate-mamă care deține o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii ale unei asocieri în participație sau ale unei filiale a unei asocieri în participație aplică IIR în ceea ce privește partea alocabilă din impozitul suplimentar al respectivei asocieri în participație sau filiale a unei asocieri în participație, în conformitate cu articolele 5-10.
- (3) Calculul impozitului suplimentar al asocierii în participație și al filialelor acesteia (denumite împreună „grup de asocieri în participație”) se efectuează în conformitate cu capitolele III-VII, ca și cum ar fi entitățile constitutive ale unui grup de întreprinderi multinaționale separat sau ale unui grup național de mari dimensiuni separat, iar asocierea în participație ar fi societatea-mamă finală a grupului respectiv.
- (4) Din impozitul suplimentar datorat de grupul de asocieri în participație se scade partea alocabilă a fiecărei societăți-mamă din impozitul suplimentar în temeiul alineatului (2) al fiecărui membru al grupului de asocieri în participație care este perceput în temeiul alineatului (3). Orice sumă rămasă din impozitul suplimentar se adaugă la valoarea totală a impozitului suplimentar în temeiul UTPR în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

În sensul prezentului alineat, „impozitul suplimentar datorat de grupul de asocieri în participație” înseamnă partea alocabilă a fiecărei societăți-mamă din impozitul suplimentar al grupului de asocieri în participație.

Articolul 37

Grupuri de întreprinderi multinaționale cu mai multe societăți-mamă

- (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă” înseamnă două sau mai multe grupuri în care societățile-mamă finale stabilesc un aranjament care reprezintă o structură indisociabilă sau un acord de dublă listare care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent al întregului grup care este situat într-o jurisdicție diferită de cea în care se situează celelalte entități ale întregului grup;
- (b) „structură indisociabilă” înseamnă un aranjament încheiat de două sau mai multe societăți-mamă finale ale unor grupuri separate, în cadrul căruia:
 - (i) cel puțin 50 % din participațiile în capitalurile proprii ale societăților-mamă finale ale unor grupuri separate care, dacă sunt cotate la bursă, sunt cotate la un preț unic și constituie, din motive legate de forma de proprietate, restricții privind transferul sau alte termene ori condiții, combinate între ele, și nu pot fi transferate sau tranzacționate în mod independent; și
 - (ii) una dintre societățile-mamă finale întocmește situații financiare consolidate în care activele, pasivele, profiturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale tuturor entităților din grupurile în cauză sunt prezentate împreună ca fiind cele ale unei singure unități economice și care, în temeiul unui regim de reglementare, trebuie să facă obiectul unui audit extern;
- (c) „acord de dublă listare” înseamnă un aranjament încheiat de două sau mai multe societăți-mamă finale ale unor grupuri separate, în cadrul căruia:
 - (i) societățile-mamă finale convin să își combine activitățile numai prin contract;
 - (ii) în temeiul angajamentelor contractuale, societățile-mamă finale vor efectua distribuire, în ceea ce privește dividendele și la lichidare, către acționarii lor pe baza unei rate fixe;
 - (iii) activitățile societăților-mamă finale sunt conduse ca o singură unitate economică în temeiul unor angajamente contractuale, acestea păstrând în același timp identitate juridică separată;

- (iv) participațiile în capitalurile proprii ale societăților-mamă finale care compun aranjamentul sunt cotate, tranzacționate sau transferate în mod independent pe diferite piețe de capital; și
- (v) societățile-mamă finale întocmesc situații financiare consolidate în care activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entităților din toate grupurile în cauză sunt prezentate împreună ca fiind cele ale unei singure unități economice și care, în temeiul unui regim de reglementare, trebuie să facă obiectul unui audit extern.

(2) În cazul în care entitățile și entitățile constitutive din două sau mai multe grupuri fac parte dintr-un grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă, entitățile și entitățile constitutive ale fiecărui grup sunt tratate ca membri ai unui singur grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

O entitate, alta decât o entitate exclusă menționată la articolul 2 alineatul (3), este tratată ca entitate constitutivă dacă este consolidată linie cu linie de către grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sau dacă participațiile sale de control sunt deținute de entități din cadrul grupului de întreprinderi multinaționale sau al grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

(3) Situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sunt situațiile financiare consolidate combinate menționate în definiția structurii indisociabile sau a acordului de dublă listare de la alineatul (1), întocmite în conformitate cu un standard de contabilitate financiară acceptat, care este considerat a fi standardul de contabilitate al societății-mamă finale.

(4) Societățile-mamă finale ale grupurilor separate care compun grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă sunt societățile-mamă finale ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

Atunci când se aplică prezenta directivă în ceea ce privește un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă, orice trimitere la o societate-mamă finală se aplică, după caz, ca și cum ar fi o trimitere la mai multe societăți-mamă finale.

(5) Societățile-mamă ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă situate într-un stat membru, inclusiv fiecare societate-mamă finală, aplică IIR în conformitate cu articolele 5-10 în ceea ce privește partea lor alocabilă din impozitul suplimentar al entităților constitutive impozitate la un nivel redus.

(6) Entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă situate într-un stat membru aplică UTPR în conformitate cu articolele 12, 13 și 14, ținând seama de impozitul suplimentar pentru fiecare entitate constitutivă impozitată la un nivel redus care este membră a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

(7) Societățile-mamă finale ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă au obligația să depună declarația privind impozitul suplimentar în conformitate cu articolul 44, cu excepția cazului în care desemnează o singură entitate desemnată care depune declarația în înțelesul articolului 44 alineatul (3) litera (b). Declarația respectivă include informații privind fiecare dintre grupurile care alcătuiesc grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni cu mai multe societăți-mamă.

CAPITOLUL VII

REGIMURILE DE NEUTRALITATE FISCALĂ ȘI DE DISTRIBUIRE

Articolul 38

Societatea-mamă finală care este o entitate transparentă

(1) Profitul calificat al unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduce, pentru exercițiul financiar, cu valoarea profitului calificat ce poate fi atribuit deținătorului unei participații în capitalurile proprii („deținătorul dreptului de proprietate”) în entitatea transparentă cu condiția ca:

- (a) deținătorul dreptului de proprietate să fie supus impozitului pe profit pentru o perioadă impozabilă care se încheie în termen de 12 luni de la sfârșitul respectivului exercițiu financiar la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; sau

(b) să se poată estima în mod rezonabil că valoarea agregată a impozitelor acoperite ajustate ale societății-mamă finale și a impozitelor plătite de deținătorul dreptului de proprietate pe aceste profituri în termen de 12 luni după încheierea exercițiului financiar este egală sau mai mare decât o sumă egală cu profitul respectiv înmulțit cu cota minimă de impozitare.

(2) Profitul calificat al unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduce, de asemenea, pentru exercițiul financiar, cu valoarea profitului calificat ce este alocat deținătorului de participații în capitalurile proprii în entitatea transparentă cu condiția ca deținătorul participației în capitalurile proprii să fie:

(a) o persoană fizică care are rezidența fiscală în jurisdicția în care își are sediul societatea-mamă finală și care deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept de maximum 5 % din profiturile și activele societății-mamă finale; sau

(b) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație nonprofit sau un fond de pensii, care are rezidența fiscală în jurisdicția în care își are sediul societatea-mamă finală și care deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept de maximum 5 % din profiturile și activele societății-mamă finale.

(3) Pierderea calificată a unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduce, pentru exercițiul financiar, cu valoarea pierderii calificate ce poate fi atribuită deținătorului dreptului de proprietate în entitatea transparentă.

Primul paragraf nu se aplică în măsura în care deținătorului dreptului de proprietate nu i se permite să utilizeze o astfel de pierdere pentru calculul profitului său impozabil.

(4) Impozitele acoperite ale unei entități transparente care este o societate-mamă finală se reduc, proporțional cu valoarea profitului calificat redus în conformitate cu alineatele (1) și (2).

(5) Alineatele (1)-(4) se aplică unui sediu permanent prin care o entitate transparentă care este o societate-mamă finală își desfășoară activitatea integral sau parțial sau prin care activitatea unei entități transparente fiscal se desfășoară integral sau parțial, cu condiția ca participația societății-mamă finale în capitalurile proprii în entitatea transparentă fiscal respectivă să fie deținută direct sau prin intermediul unui lanț de entități transparente fiscal.

Articolul 39

Societatea-mamă finală care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) „regim privind dividendele deductibile” înseamnă un regim fiscal care aplică un nivel unic de impozitare a profiturilor proprietarilor unei entități prin deducerea sau excluderea din profitul entității a profiturilor distribuite proprietarilor sau prin scutirea unei cooperative de la impozitare;

(b) „dividend deductibil” înseamnă, în ceea ce privește o entitate constitutivă care este supusă unui regim privind dividendele deductibile:

(i) o distribuire a profiturilor către deținătorul unei participații în capitalurile proprii în entitatea constitutivă care este deductibilă din profitul impozabil al entității constitutive în temeiul legislației din jurisdicția în care aceasta își are sediul; sau

(ii) un dividend de patronaj acordat unui membru al unei cooperative; și

(c) „cooperativă” înseamnă o entitate care comercializează sau achiziționează în mod colectiv bunuri sau servicii în numele membrilor săi și care face obiectul unui regim fiscal în jurisdicția în care se află, care asigură neutralitatea fiscală în ceea ce privește bunurile sau serviciile care sunt vândute sau achiziționate de către membrii săi prin intermediul cooperativei.

(2) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile reduce, până la zero, pentru exercițiul financiar, profitul său calificat cu suma care este distribuită ca dividende deductibile în termen de 12 luni de la încheierea exercițiului financiar, cu condiția ca:

- (a) dividendul să fie impozitat în sarcina destinatarului pentru o perioadă impozabilă care se încheie în termen de 12 luni de la sfârșitul exercițiului financiar la o cotă nominală egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare; sau
- (b) să se poată estima în mod rezonabil că valoarea agregată a impozitelor acoperite ajustate și a impozitelor societății-mamă finale plătite de destinatarul unui astfel de dividend este egală sau mai mare decât profitul respectiv înmulțit cu cota minimă de impozitare.

(3) Societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile reduce, de asemenea, până la zero, pentru exercițiul financiar, profitul său calificat cu suma pe care o distribuie ca dividende deductibile în termen de 12 luni de la încheierea exercițiului financiar, cu condiția ca destinatarul să fie:

- (a) o persoană fizică, iar dividendul primit este un dividend de patronaj de la o cooperativă de aprovizionare;
- (b) o persoană fizică care are rezidența fiscală în aceeași jurisdicție în care își are sediul societatea-mamă finală și care deține participații în capitalurile proprii reprezentând un drept de maximum 5 % din profiturile și activele societății-mamă finale; sau
- (c) o entitate guvernamentală, o organizație internațională, o organizație nonprofit sau un fond de pensii, altul decât o entitate care prestează servicii de pensii, care are rezidența fiscală în jurisdicția în care își are sediul societatea-mamă finală.

(4) Impozitele acoperite ale unei societăți-mamă finale, altele decât impozitele pentru care a fost permisă deducerea dividendelor, se reduc proporțional cu valoarea profitului calificat redus în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) În cazul în care societatea-mamă finală deține o participație în capitalurile proprii într-o altă entitate constitutivă care face obiectul unui regim privind dividendele deductibile, direct sau prin intermediul unui lanț de astfel de entități constitutive, alineatele (2), (3) și (4) se aplică oricărei alte entități constitutive situate în jurisdicția societății-mamă finale care este supusă regimului privind dividendele deductibile, în măsura în care profitul său calificat este distribuit ulterior de către societatea-mamă finală destinatarilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatele (2) și (3).

(6) În sensul alineatului (2), un dividend de patronaj distribuit de o cooperativă de aprovizionare este tratat ca fiind impozabil în sarcina destinatarului, în măsura în care respectivul dividend reduce o cheltuială deductibilă sau un cost deductibil la calcularea profitului impozabil sau a pierderii impozabile a beneficiarului.

Articolul 40

Sisteme eligibile de impozitare la distribuirea profiturilor

(1) Entitatea constitutivă care depune declarația își poate exprima opțiunea în nume propriu sau cu privire la o altă entitate constitutivă care face obiectul unui sistem eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor pentru a include suma stabilită ca impozit pe distribuirea preconizată în conformitate cu alineatul (2) în impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive pentru exercițiul financiar.

Exprimarea opțiunii se face anual în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) și se aplică tuturor entităților constitutive care își au sediul într-o jurisdicție.

(2) Valoarea impozitului pe distribuire preconizată este valoarea cea mai mică dintre:

- (a) valoarea impozitelor acoperite ajustate necesare pentru a majora cota efectivă de impozitare calculată în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) pentru jurisdicție pentru exercițiul financiar până la cota minimă de impozitare; sau
- (b) valoarea impozitului care ar fi fost datorat dacă entitățile constitutive care își au sediul în jurisdicție și-ar fi distribuit întregul lor profit care face obiectul sistemului eligibil de impozitare la distribuirea profiturilor în cursul respectivului exercițiu financiar.

(3) În cazul în care se exprimă o opțiune în conformitate cu alineatul (1), pentru fiecare exercițiu financiar în care se aplică această opțiune se constituie un cont de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat. Valoarea impozitului pe distribuire preconizat stabilit în conformitate cu alineatul (2) pentru jurisdicție se adaugă în contul de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat aferent exercițiului financiar în care a fost constituit.

La sfârșitul fiecărui exercițiu financiar ulterior, soldul restant din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat stabilite pentru exercițiile financiare precedente se reduce în ordine cronologică, până la zero, cu impozitele plătite de entitățile constitutive în cursul exercițiului financiar în legătură cu distribuiri efective sau preconizate.

Orice sumă reziduală din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat rămasă după aplicarea celui de al doilea paragraf se reduce, până la zero, cu o sumă egală cu pierderea netă calificată a unei jurisdicții înmulțită cu cota minimă de impozitare.

(4) Orice sumă reziduală a pierderii nete calificate înmulțite cu cota minimă de impozitare rămasă după aplicarea alineatului (3) al treilea paragraf pentru jurisdicție, se reportează în exercițiile financiare următoare și reduce orice sumă reziduală din conturile de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat care rămâne după aplicarea alineatului (3).

(5) Soldul, dacă există, al contului de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat în ultima zi a celui de al patrulea exercițiu financiar după exercițiul financiar pentru care a fost constituit contul respectiv este tratat ca o reducere a impozitelor acoperite ajustate, stabilite anterior pentru exercițiul financiar respectiv. Cota efectivă de impozitare și impozitul suplimentar pentru exercițiul financiar respectiv se recalculează corespunzător, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1).

(6) Impozitele plătite în cursul exercițiului financiar în legătură cu distribuiri efective sau preconizate nu se includ în impozitele acoperite ajustate în măsura în care acestea reduc un cont de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat în conformitate cu alineatele (3) și (4).

(7) În cazul în care o entitate constitutivă care face obiectul exprimării opțiunii în temeiul alineatului (1) părăsește grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni sau majoritatea activelor sale sunt transferate unei persoane care nu este o entitate constitutivă a aceluiași grup de întreprinderi multinaționale sau grup național de mari dimensiuni situată în aceeași jurisdicție, orice sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat din exercițiile financiare precedente în care au fost constituite conturile respective este tratat ca o reducere a impozitelor acoperite ajustate pentru fiecare dintre exercițiile financiare respective, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1).

Orice sumă datorată din impozitul suplimentar adițional se înmulțește cu următoarea cotă pentru a determina impozitul suplimentar adițional datorat pentru jurisdicție:

$$\frac{\text{Profitul calificat al entității constitutive}}{\text{Profitul net calificat al jurisdicției}}$$

unde:

- (a) profitul calificat al entității constitutive se determină în conformitate cu capitolul III pentru fiecare exercițiu financiar în care există un sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat pentru jurisdicție; și
- (b) profitul net calificat al jurisdicției se determină în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) pentru fiecare exercițiu financiar în care există un sold restant al conturilor de recuperare a impozitului pe distribuire preconizat pentru jurisdicție.

Articolul 41

Determinarea cotei efective de impozitare și a impozitului suplimentar ale unei entități de investiții

(1) În cazul în care o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni este o entitate de investiții care nu este o entitate transparent fiscal și care nu a exprimat o opțiune în conformitate cu articolele 42 și 43, cota efectivă de impozitare a unei astfel de entități de investiții se calculează separat de cota efectivă de impozitare a jurisdicției în care își are sediul.

(2) Cota efectivă de impozitare a entității de investiții, astfel cum se menționează la alineatul (1), este egală cu impozitele sale acoperite ajustate împărțite la o sumă egală cu partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau pierderea calificată a entității de investiții respective.

În cazul în care într-o jurisdicție sunt situate mai multe entități de investiții, cota lor efectivă de impozitare se calculează prin combinarea impozitelor lor acoperite ajustate, precum și a părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul lor sau în pierderea lor calificată.

(3) Impozitele acoperite ajustate ale unei entități de investiții, astfel cum se menționează la alineatul (1), sunt impozitele acoperite ajustate care pot fi atribuite părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul calificat al entității de investiții și impozitele acoperite alocate entității de investiții în conformitate cu articolul 24. Impozitele acoperite ajustate ale entității de investiții nu includ niciun impozit acoperit înregistrat de entitatea de investiții care poate fi atribuit profitului care nu face parte din partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul entității de investiții.

(4) Impozitul suplimentar al unei entități de investiții, astfel cum se menționează la alineatul (1), este o sumă egală cu procentul impozitului suplimentar al entității de investiții înmulțit cu o sumă egală cu diferența dintre partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul calificat al entității de investiții și excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică calculată pentru entitatea de investiții.

Procentul impozitului suplimentar al unei entități de investiții este o valoare pozitivă egală cu diferența dintre cota minimă de impozitare și cota efectivă de impozitare a unei astfel de entități de investiții.

În cazul în care într-o jurisdicție sunt situate mai multe entități de investiții, cota lor efectivă de impozitare se calculează prin combinarea cuantumurilor excluderilor profitului pentru activitățile cu substanță economică ale acestora, precum și a părții alocabile a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul lor sau în pierderea lor calificată.

Excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică în cazul unei entități de investiții se determină în conformitate cu articolul 28 alineatele (1)-(7). Costurile salariale eligibile aferente angajaților eligibili și imobilizările corporale eligibile luate în considerare pentru o astfel de entitate de investiții se reduc proporțional cu partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul calificat al entității de investiții împărțit la profitul calificat total al unei astfel de entități de investiții.

(5) În sensul prezentului articol, partea alocabilă a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni în profitul sau în pierderea calificată a unei entități de investiții se determină în conformitate cu articolul 9, luând în considerare numai interesele care nu fac obiectul exprimării unei opțiuni în conformitate cu articolul 42 sau 43.

Articolul 42

Opțiunea de a trata o entitate de investiții drept entitate transparentă fiscal

(1) În sensul prezentului articol, o „entitate de investiții în asigurări” înseamnă o entitate care ar corespunde definiției unui fond de investiții prevăzute la articolul 3 punctul 31 sau definiției unui vehicul de investiții imobiliare prevăzute la articolul 3 punctul 32 dacă nu ar fi fost constituită în legătură cu pasive în temeiul unui contract de asigurare sau de anuități și dacă nu ar fi fost deținută integral de o entitate care face obiectul reglementării în jurisdicția în care își are sediul ca societate de asigurări.

(2) La exprimarea opțiunii de către entitatea constitutivă care depune declarația, o entitate constitutivă care este o entitate de investiții sau o entitate de investiții în asigurări poate fi tratată ca o entitate transparentă fiscal dacă entitatea constitutivă-proprietară este supusă impozitării în jurisdicția în care își are sediul, în temeiul unui regim bazat pe valoarea justă de piață sau al unui regim similar, în funcție de variațiile anuale ale valorii juste a participațiilor sale în capitalurile proprii în entitatea respectivă, iar cota de impozitare aplicabilă entității constitutive-proprietare pentru profitul respectiv este egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare.

(3) O entitate constitutivă care deține indirect o participație în capitalurile proprii ale unei entități de investiții sau ale unei entități de investiții în asigurări prin intermediul unei participații directe în capitalurile proprii ale altei entități de investiții sau ale unei entități de investiții în asigurări este considerată ca făcând obiectul impozitării în temeiul unui regim bazat pe valoarea justă de piață sau al unui regim similar în ceea ce privește participația sa indirectă în capitalurile proprii ale primei entități sau entități de investiții în asigurări menționate dacă face obiectul unui regim bazat pe valoarea justă de piață sau al unui regim similar în ceea ce privește participația sa directă în capitalurile proprii în cea de a doua entitate sau entitate de investiții în asigurări menționată.

- (4) Opțiunea în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol se exprimă în conformitate cu articolul 45 alineatul (1).

În cazul în care opțiunea este revocată, orice câștig sau pierdere din cedarea unui activ sau a unui pasiv deținut de entitatea de investiții sau de o entitate de investiții în asigurări este determinată pe baza valorii juste de piață a activului sau a pasivului în prima zi a anului în care are loc revocarea.

Articolul 43

Opțiunea de aplicare a unei metode de distribuire impozabilă

(1) La alegerea entității constitutive care depune declarația, o entitate constitutivă-proprietară a unei entități de investiții poate aplica o metodă de distribuire impozabilă în ceea ce privește participația sa în capitalurile proprii ale entității de investiții, cu condiția ca entitatea constitutivă-proprietară să nu fie o entitate de investiții și să se poată aștepta în mod rezonabil să fie supusă impozitului pe dividende din partea entității de investiții la o cotă de impozitare egală sau mai mare decât cota minimă de impozitare.

(2) În conformitate cu metoda distribuirii impozabile, distribuirile și distribuirile preconizate ale profitului calificat al unei entități de investiții sunt incluse în profitul calificat al entității constitutive-proprietare care a primit distribuția, cu condiția să nu fie o entitate de investiții.

Valoarea impozitelor acoperite suportată de entitatea de investiții, care este creditabilă în raport cu obligația fiscală a entității constitutive-proprietare rezultată din distribuirea entității de investiții se include în profitul calificat și impozitele acoperite ajustate ale entității constitutive-proprietare care a primit distribuția.

Partea entității constitutive-proprietare în profitul net calificat nedistribuit al entității de investiții menționate la alineatul (3), rezultat în al treilea an care precedă exercițiul financiar („anul de referință”), este tratată ca profitul calificat al entității de investiții respective pentru exercițiul financiar respectiv. Suma egală cu acest profit calificat înmulțit cu cota minimă de impozitare este tratată ca impozit suplimentar al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar în sensul capitolului II.

Profitul calificat sau pierderea calificată a unei entități de investiții și impozitele acoperite ajustate care pot fi atribuite acestui profit pentru exercițiul financiar sunt excluse din calculul cotei efective de impozitare în conformitate cu capitolul V și cu articolul 41 alineatele (1)-(4), cu excepția valorii impozitelor acoperite, menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat.

(3) Profitul net calificat nedistribuit al unei entități de investiții pentru anul de referință este valoarea profitului calificat al respectivei entități de investiții pentru anul de referință, redus, până la zero, cu:

- (a) impozitele acoperite ale entității de investiții;
- (b) distribuirile și distribuirile preconizate către acționari care nu sunt entități de investiții în perioada cuprinsă între prima zi a celui de al treilea an care precedă exercițiul financiar și ultima zi a exercițiului financiar de raportare în care a avut loc participația în capitalurile proprii („perioada de testare”);
- (c) pierderile calificate care au apărut în timpul perioadei de testare; și
- (d) orice valoare reziduală a pierderilor calificate ce nu a redus deja profitul net calificat nedistribuit al entității de investiții respective pentru un an de referință precedent și anume „reportarea pierderilor din investiții”.

Profitul net calificat nedistribuit al unei entități de investiții nu se reduce prin distribuirile sau distribuirile preconizate care au redus deja profitul net calificat nedistribuit al respectivei entități de investiții pentru un an de referință precedent, în conformitate cu primul paragraf litera (b).

Profitul net calificat nedistribuit al unei entități de investiții nu se reduce cu valoarea pierderilor calificate ce au redus deja profitul net calificat nedistribuit al respectivei entități de investiții pentru un an de referință precedent, în conformitate cu primul paragraf litera (c).

(4) În sensul prezentului articol, are loc o distribuire preconizată atunci când o participație directă sau indirectă în capitalurile proprii ale entității de investiții este transferată unei entități care nu aparține grupului de întreprinderi multinaționale sau grupului național de mari dimensiuni și este egală cu partea din profitul net calificat nedistribuit care poate fi atribuită acestei participații în capitalurile proprii la data transferului, determinată fără a ține seama de distribuirea preconizată.

(5) Exprimarea opțiunii în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol se face în conformitate cu articolul 45 alineatul (1).

În cazul în care opțiunea este revocată, partea entității constitutive-proprietare în profitul calificat net nedistribuit al entității de investiții pentru anul de referință la finalul exercițiului financiar care precedă exercițiul financiar în care are loc revocarea este tratată ca profit calificat al entității de investiții respective pentru exercițiul financiar respectiv. Suma egală cu acest profit calificat înmulțit cu cota minimă de impozitare este tratată ca impozit suplimentar al unei entități constitutive impozitate la un nivel redus pentru exercițiul financiar în sensul capitolului II.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII ADMINISTRATIVE

Articolul 44

Obligații de declarare

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „entitate locală desemnată” înseamnă entitatea constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale sau a unui grup național de mari dimensiuni care are sediul într-un stat membru și care a fost desemnată de celelalte entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale grupului național de mari dimensiuni situate în același stat membru să depună declarația privind impozitul suplimentar sau să transmită notificările în conformitate cu prezentul articol în numele acestora;
- (b) „acord privind stabilirea autorității competente” înseamnă un acord sau un aranjament bilateral sau multilateral între două sau mai multe autorități competente care prevede schimbul automat de declarații privind impozitul suplimentar cu informații anuale.

(2) O entitate constitutivă situată într-un stat membru depune o declarație privind impozitul suplimentar la administrația sa fiscală în conformitate cu alineatul (5).

Această declarație poate fi depusă de o entitate locală desemnată în numele entității constitutive.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), o entitate constitutivă nu are obligația să depună declarația privind impozitul suplimentar la administrația sa fiscală dacă o astfel de declarație a fost depusă, în conformitate cu cerințele prevăzute la alineatul (5), de către:

- (a) societatea-mamă finală situată într-o jurisdicție care a încheiat, pentru exercițiul financiar de raportare, un acord privind stabilirea autorității competente cu statul membru în care își are sediul entitatea constitutivă; sau
- (b) entitatea desemnată care depune declarația situată într-o jurisdicție care a încheiat, pentru exercițiul financiar de raportare, un acord privind stabilirea autorității competente cu statul membru în care își are sediul entitatea constitutivă.

(4) În cazul în care se aplică alineatul (3), entitatea constitutivă situată în statul membru sau entitatea locală desemnată în numele acesteia notifică administrației sale fiscale identitatea entității care depune declarația privind impozitul suplimentar, precum și jurisdicția în care își are sediul.

(5) Declarația privind impozitul suplimentar se depune conform unui model standard și include următoarele informații referitoare la grupul de întreprinderi multinaționale sau la grupul național de mari dimensiuni:

- (a) identificarea entităților constitutive, inclusiv numerele lor de identificare fiscală, dacă există, jurisdicția în care acestea își au sediul și statutul acestora în conformitate cu normele prezentei directive;

- (b) informații privind structura corporativă generală a grupului de întreprinderi multinaționale sau a grupului național de mari dimensiuni, inclusiv participațiile de control în entitățile constitutive deținute de alte entități constitutive;
- (c) informații necesare pentru a calcula:
- (i) cota efectivă de impozitare pentru fiecare jurisdicție și impozitul suplimentar pentru fiecare entitate constitutivă;
 - (ii) impozitul suplimentar al unui membru al unui grup de asocieri în participație;
 - (iii) alocarea impozitului suplimentar în temeiul IIR și a valorii impozitului suplimentar în temeiul UTPR pentru fiecare jurisdicție; și
- (d) o evidență a opțiunilor efectuate în conformitate cu prezenta directivă.
- (6) Prin derogare de la alineatul (5), în cazul în care o entitate constitutivă are sediul într-un stat membru cu o entitate-mamă finală care își are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță care aplică norme care au fost evaluate ca fiind echivalente cu normele prezentei directive în temeiul articolului 52, entitatea constitutivă sau entitatea locală desemnată depune o declarație privind impozitul suplimentar care conține următoarele informații:
- (a) toate informațiile necesare pentru aplicarea articolului 8, inclusiv:
- (i) identificarea tuturor entităților constitutive în care o societate-mamă deținută parțial care își are sediul într-un stat membru deține, direct sau indirect, o participație în capitalurile proprii în orice moment al exercițiului financiar și structura acestor participații în capitalurile proprii;
 - (ii) toate informațiile necesare pentru a calcula cota efectivă de impozitare a jurisdicțiilor în care o societate-mamă deținută parțial care își are sediul într-un stat membru deține participații în capitalurile proprii ale entităților constitutive identificate la punctul (i) și impozitul suplimentar datorat; și
 - (iii) toate informațiile relevante în acest scop, în conformitate cu articolul 9, 10 sau 11;
- (b) toate informațiile necesare pentru aplicarea articolului 13, inclusiv:
- (i) identificarea tuturor entităților constitutive situate în jurisdicția societății-mamă finale și structura acestor participații în capitalurile proprii;
 - (ii) toate informațiile necesare pentru calculul cotei efective de impozitare din jurisdicția societății-mamă finale și a impozitului său suplimentar datorat; și
 - (iii) toate informațiile necesare pentru alocarea acestui impozit suplimentar pe baza formulei de alocare în temeiul UTPR prevăzută la articolul 14;
- (c) toate informațiile necesare pentru aplicarea unui impozit suplimentar național calificat de către orice stat membru care a ales să aplice un astfel de impozit suplimentar, în conformitate cu articolul 11.
- (7) Declarația privind impozitul suplimentar menționată la alineatele (5) și (6) și orice notificare relevantă se depun la administrația fiscală a statului membru în care își are sediul entitatea constitutivă în termen de cel mult 15 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare.

Articolul 45

Opțiuni

- (1) Opțiunile menționate la articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 16 alineatele (3), (6) și (9) și la articolele 42 și 43 sunt valabile pentru o perioadă de cinci ani, începând cu anul în care este exprimată opțiunea. Opțiunea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă revocă opțiunea la sfârșitul perioadei de cinci ani. Revocarea opțiunii este valabilă pentru o perioadă de cinci ani, începând cu sfârșitul anului în care are loc revocarea.
- (2) Opțiunile menționate la articolul 16 alineatul (7), articolul 22 alineatul (1) litera (b), articolul 25 alineatul (1), articolul 28 alineatul (2), articolul 30 alineatul (1) și articolul 40 alineatul (1) sunt valabile pentru o perioadă de un an. Opțiunea se reînnoiește automat, cu excepția cazului în care entitatea constitutivă care depune declarația revocă opțiunea la sfârșitul anului.

(3) Opțiunile menționate la articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 16 alineatele (3), (6), (7) și (9), articolul 22 alineatul (1) litera (b), articolul 25 alineatul (1), articolul 28 alineatul (2), articolul 30 alineatul (1), articolul 40 alineatul (1) și la articolele 42 și 43 se notifică administrației fiscale a statului membru în care se află entitatea constitutivă.

Articolul 46

Sanțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, inclusiv cele legate de obligația unei entități constitutive de a depune și de a plăti cota sa din impozitul suplimentar sau de a avea o cheltuială suplimentară cu impozitul în numerar și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 47

Tratamentul fiscal al creanțelor privind impozitul amânat, al datoriilor privind impozitul amânat și al activelor transferate după tranziție

(1) În sensul prezentului articol, un „an de tranziție” înseamnă, pentru o jurisdicție, primul exercițiu financiar în care un grup de întreprinderi multinaționale sau un grup național de mari dimensiuni intră sub incidența prezentei directive.

(2) La stabilirea cotei efective de impozitare pentru o jurisdicție într-un an de tranziție și pentru fiecare exercițiu financiar ulterior, grupul de întreprinderi multinaționale sau grupul național de mari dimensiuni ia în considerare toate creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat reflectate sau prezentate în contabilitatea entităților constitutive dintr-o jurisdicție pentru anul de tranziție.

Creanțele privind impozitul amânat și datoriile privind impozitul amânat se iau în considerare la cota cea mai mică dintre cota minimă de impozitare și cota de impozitare națională aplicabilă. Cu toate acestea, o creanță privind impozitul amânat care a fost înregistrată la o cotă de impozitare mai mică decât cota minimă de impozitare poate fi luată în considerare la cota minimă de impozitare în cazul în care contribuabilul poate demonstra că creanța privind impozitul amânat poate fi atribuită unei pierderi calificate.

Impactul oricărei ajustări a evaluării sau al unei ajustări bazate pe recunoașterea contabilă cu privire la o creanță privind impozitul amânat nu se ia în considerare.

(3) Creanțele privind impozitul amânat rezultate din elementele excluse din calculul profitului calificat sau al pierderii calificate în conformitate cu capitolul III sunt excluse din calculul menționat la alineatul (2) atunci când astfel de creanțe privind impozitul amânat sunt generate în cadrul unei tranzacții care are loc după data de 30 noiembrie 2021.

(4) În cazul unui transfer de active între entități constitutive efectuat după data de 30 noiembrie 2021 și înainte de începerea unui an de tranziție, baza activelor achiziționate, altele decât stocurile, se bazează pe valoarea contabilă a activelor transferate ale entității constitutive cedente, în momentul cedării creanțelor și datoriilor privind impozitul amânat, determinate pe respectiva bază.

Articolul 48

Scutirea tranzitorie pentru excluderea profitului pentru activitățile cu substanță economică

(1) În sensul aplicării articolului 28 alineatul (3), valoarea de 5 % se înlocuiește, pentru fiecare exercițiu financiar care începe la 31 decembrie din anii calendaristici următori, cu valorile stabilite în tabelul următor:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

(2) În sensul aplicării articolului 28 alineatul (4), valoarea de 5 % se înlocuiește, pentru fiecare exercițiu financiar care începe la 31 decembrie din anii calendaristici următori, cu valorile stabilite în tabelul următor:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Articolul 49

Faza inițială de excludere din IIR și UTPR a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni

(1) Impozitul suplimentar datorat de o societate-mamă finală situată într-un stat membru în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) sau de o societate-mamă intermediară situată într-un stat membru, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2), în cazul în care societatea-mamă finală este o entitate exclusă, se reduce la zero:

- (a) în primii cinci ani ai fazei inițiale a activității internaționale a grupului de întreprinderi multinaționale, prin excepție de la cerințele prevăzute în capitolul V;
- (b) în primii cinci ani, începând cu prima zi a exercițiului financiar în care grupul național de mari dimensiuni intră pentru prima dată în domeniul de aplicare al prezentei directive.

(2) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-o jurisdicție dintr-o țară terță, impozitul suplimentar datorat de o entitate constitutivă situată într-un stat membru în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) se reduce la zero în primii cinci ani ai fazei inițiale a activității internaționale a respectivului grup de întreprinderi multinaționale, prin excepție de la cerințele prevăzute în capitolul V.

(3) Se consideră că un grup de întreprinderi multinaționale se află în faza inițială a activității sale internaționale dacă, pentru un exercițiu financiar:

(a) are entități constitutive în cel mult șase jurisdicții; și

(b) suma valorii contabile nete a imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale situate în toate jurisdicțiile, cu excepția jurisdicției de referință, nu depășește 50 000 000 EUR.

În sensul primului paragraf litera (b), „jurisdicția de referință” înseamnă jurisdicția în care entitățile constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale au cea mai mare valoare contabilă totală netă a imobilizărilor corporale în exercițiul financiar în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial în domeniul de aplicare al prezentei directive. Valoarea totală a imobilizărilor corporale dintr-o jurisdicție este suma valorii contabile nete a tuturor imobilizărilor corporale ale tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale care sunt situate în jurisdicția respectivă.

(4) Perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) începe să curgă de la începutul exercițiului financiar în care grupul de întreprinderi multinaționale intră inițial sub incidența prezentei directive.

Pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care intră sub incidența prezentei directive la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) litera (a) începe la 31 decembrie 2023.

Pentru grupurile de întreprinderi multinaționale care intră sub incidența prezentei directive la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani menționată la alineatul (2) începe la 31 decembrie 2024.

Pentru grupurile naționale de mari dimensiuni care intră sub incidența prezentei directive la data intrării sale în vigoare, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) litera (b) începe la 31 decembrie 2023.

(5) Entitatea desemnată care depune declarația menționată la articolul 44 informează administrația fiscală a statului membru în care este stabilită cu privire la începerea fazei inițiale a activității internaționale a grupului de întreprinderi multinaționale.

Articolul 50

Opțiunea amânării aplicării a IIR și a UTPR

(1) Prin derogare de la articolele 5-14, statele membre în care sunt situate cel mult douăsprezece societăți-mamă finale ale grupurilor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive pot opta să nu aplice IIR și UTPR pentru șase exerciții financiare consecutive începând cu 31 decembrie 2023. Statele membre care fac o astfel de opțiune informează Comisia până la data de 31 decembrie 2023.

(2) În cazul în care societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale are sediul într-un stat membru care a exprimat o opțiune în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, statele membre, altele decât cel în care are sediul societatea-mamă finală, se asigură că entitățile constitutive ale respectivului grup de întreprinderi multinaționale sunt supuse, în statul membru în care sunt situate, cuantumului impozitivului suplimentar în temeiul UTPR alocat statului membru respectiv pentru exercițiile financiare care încep la 31 decembrie 2023, în conformitate cu articolul 14.

Societatea-mamă finală menționată la primul paragraf numește o entitate raportoare desemnată într-un alt stat membru decât cel în care are sediul societatea-mamă finală sau, în cazul în care grupul de întreprinderi multinaționale nu are nicio entitate constitutivă într-un alt stat membru, într-o jurisdicție dintr-o țară terță care are cu statul membru în care are sediul societatea-mamă finală un acord privind stabilirea autorității competente, care să fie în vigoare pentru anul fiscal de raportare.

În acest caz, entitatea raportoare desemnată depune o declarație privind impozitul suplimentar în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 44 alineatul (5). Entitățile constitutive situate în statul membru care a făcut opțiunea în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol furnizează entității raportoare desemnate informațiile necesare pentru a se conforma articolului 45 alineatul (5) și sunt exceptate de la obligația de a depune o declarație, prevăzută la articolul 44 alineatul (2).

(3) Procentul în temeiul UTPR stabilit pentru un stat membru care a optat în temeiul alineatului (1) este considerat zero pentru exercițiul financiar.

Articolul 51

Scutirea tranzitorie pentru obligațiile de raportare

Prin excepție de la articolul 44 alineatul (7), declarația privind impozitul suplimentar și notificările menționate la articolul 44 se depun la administrația fiscală a statelor membre în termen de cel mult 18 luni de la ultima zi a exercițiului financiar de raportare care este anul de tranziție menționat la articolul 47.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 52

Evaluarea echivalenței

(1) Cadrul juridic pus în aplicare în dreptul intern al jurisdicției unei țări terțe este considerat echivalent cu o IIR calificată prevăzută în capitolul II și nu este tratat ca regim fiscal aplicabil societăților străine controlate, dacă îndeplinește următoarele condiții:

- (a) consolidează un set de norme în conformitate cu care societatea-mamă a unui grup de întreprinderi multinaționale calculează și achită partea sa alocabilă din impozitul suplimentar în ceea ce privește entitățile constitutive impozitate la un nivel redus ale grupului de întreprinderi multinaționale;
- (b) stabilește o cotă efectivă minimă de impozitare de cel puțin 15 %, sub care o entitate constitutivă este considerată ca fiind impozitată la un nivel redus;
- (c) în scopul calculării cotei efective minime de impozitare, acesta permite doar combinarea profiturilor entităților situate în aceeași jurisdicție; și
- (d) în scopul calculării unui impozit suplimentar în temeiul IIR calificate echivalente, acesta prevede o scutire pentru orice impozit suplimentar care a fost plătit într-un stat membru în conformitate cu IIR calificată și pentru orice impozit suplimentar național calificat prevăzut în prezenta directivă.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 53, pentru a determina lista de jurisdicții ale țărilor terțe care au implementat cadre juridice în dreptul lor intern care sunt considerate echivalente cu o IIR calificată în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și pentru a actualiza lista respectivă în urma unei evaluări ulterioare a cadrului juridic implementat de o jurisdicție dintr-o țară terță în dreptul său intern.

Articolul 53

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 52 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 23 decembrie 2022.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 52 poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 52 intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

Articolul 54

Informarea Parlamentului European

Parlamentul European este informat de către Comisie cu privire la adoptarea de acte delegate, la orice obiecție formulată cu privire la acestea și la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

Articolul 55

Acord bilateral privind obligațiile de raportare simplificate

Uniunea poate încheia acorduri cu jurisdicțiile țărilor terțe ale căror cadre juridice au fost evaluate ca fiind echivalente unei IIR calificate în conformitate cu articolul 52, în vederea stabilirii unui cadru pentru simplificarea procedurilor de raportare prevăzute la articolul 44 alineatul (6).

Articolul 56

Transpunere

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2023. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivelor acte.

Statele membre aplică dispozițiile actelor respective cu privire la exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2023.

Cu toate acestea, cu excepția regimului prevăzut la articolul 50 alineatul (2), statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolelor 12, 13 și 14 cu privire la exercițiile financiare care încep de la 31 decembrie 2024.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

Articolul 57

Revizuirea de către Comisie a punerii în aplicare a pilonului unu

Până la 30 iunie 2023, Comisia prezintă Consiliului un raport de evaluare a situației în ceea ce privește punerea în aplicare a pilonului unu al Declarației privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a aborda provocările fiscale generate de digitalizarea economiei convenită de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS la 8 octombrie 2021, și, după caz, prezintă o propunere legislativă pentru a aborda respectivele provocări fiscale în absența punerii în aplicare a soluției pilonului unu.

*Articolul 58***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 59***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 14 decembrie 2022.

Pentru Consiliu
Președintele
M. BEK
